

**Universitat Autònoma
de Barcelona**

Anàlisi de la convivència multicultural al Barri Antic de Valls

INFORME FINAL

Treball de Fi de Grau

**Jana Olivé Oller
Tutora: Teresa Sordé Martí
Data: 30-09-2020**

Índex

1. Introducció	3
2. Marc teòric	5
3. Barri Antic de Valls: informació de context	9
4. Metodologia	12
4.1. Objectiu i hipòtesis	12
4.2. Selecció de les persones participants	12
4.3. Recollida de dades	14
4.4. Anàlisi de dades	14
4.5. Altres qüestions metodològiques	16
5. Resultats	18
6. Conclusions	22
7. Bibliografia	24
8. Annex	26
8.1. Entrevistes a associacions i persones implicades en el barri	26
Pla Local per a la Inclusió i la Cohesió Social de Valls (PLICS)	26
Tècnic d'acollida	29
8.2. Entrevistes a residents del barri	30
E1: Transcripció entrevista feta el dia 13-04-2020	30
E2: Transcripció entrevista feta el dia 14-04-2020	38
E3: Transcripció entrevista feta el dia 24-04-2020	52
E4: Transcripció entrevista feta el dia 25-04-2020	60
E5: Entrevista (escrita) feta el dia 01-05-2020	71
E6: Transcripció entrevista feta el dia 04-05-2020	76
E7: Transcripció entrevista feta el dia 12-05-2020	82
E8: Fragment entrevista feta el dia 07-09-2020	88

1. Introducció

La intensificació dels contactes i de les interaccions globals, i més concretament de les migracions massives, han portat a la convivència de cultures diferents. Des de sempre hi ha hagut diversitat cultural, però a conseqüència d'aquests canvis, s'ha visibilitzat globalment i s'ha convertit en un tema de debat.

Seguint amb la idea que les persones tenen múltiples identitats, i que una convivència positiva passa inevitablement pel respecte de les mateixes i a la llibertat individual a prioritzar-les o visibilitzar-les com es vulgui, es generen pràctiques solidàries.

Així doncs, el que pretén el present treball d'investigació és analitzar la convivència entre diferents cultures més pròxima i quotidiana a partir de la visió dels veïns i veïnes en un determinat barri de la ciutat de Valls. Les pràctiques i dinàmiques socials entre cultures són el punt on se centra aquest estudi. L'objectiu es focalitza en la següent qüestió: *Com és la convivència multicultural al Barri Antic de Valls?*

El propòsit de fer un estudi de la multiculturalitat és d'interès per poder veure una panoràmica que permeti captar-ne els trets més favorables, ja que en moltes ocasions passen desapercebuts. A més de ser una recerca d'interès general, també és un tema d'interès personal, tant pel lloc on l'estudi es realitza com per la temàtica.

Pel que fa a la temàtica, crec que és un tema important rellevant social i políticament. Analitzar la convivència comporta explorar detingudament les pràctiques socials entre els col·lectius que hi conviuen, és a dir, quines dinàmiques socials es generen. M'inquieta aproximar-me en aquesta realitat social, ja que contribueix a aportar una visió qualitativa i propera.

Pel que fa al lloc on es realitza l'anàlisi, s'ha escollit un barri que per les seves característiques ha estat propens en els darrers anys a acollir població nouvinguda. L'escollit ha estat el Barri Antic de Valls, on he nascut i on sempre he viscut. El fet de viure en aquest barri implica més coneixença de la convivència que es genera com també conèixer de primera mà la imatge social generalitzada que se'n té. A més, és un barri representatiu, simbòlic i interessant de conèixer pel discurs existent com a barri problemàtic molt sovint associat a la diversitat cultural.

Un altre tret distintiu presentat en aquest treball és el canvi que se li atribueix a la convivència, és a dir, la utilització d'un punt de vista diferent. Es pretén fer una anàlisi de quelcom allunyat dels conflictes per tal d'observar el més comú i rutinari, mitjançant el tracte

directe amb les persones que hi viuen i sense negar els possibles conflictes, centrar-se a identificar exemples de bona convivència.

En resum, aquest tema permet veure la convivència multicultural, no considerant-ho com un problema social, sinó com una oportunitat per avançar cap a una societat més cohesionada i més justa que existeix en els carrers i places de les nostres ciutats.

2. Marc teòric

Identitats múltiples (Amartya Sen)

Existeixen teories, com la teoria del “xoc de civilitzacions” de Huntington, que donen una visió molt reduïda dels éssers humans, atribuint-los una sola identitat (específicament, les tradicions heretades o la identitat no escollida, com la religiosa). Aquesta teoria se centra en la importància d’explicar els mecanismes de confrontació entre les cultures. Fa referència, també, a un món multipolar on les identitats culturals són identitats de civilitzacions que configuren pautes de conflicte, desintegració i divisió (Bautista i Molina, 2019). A més, destaca que la font fonamental del conflicte del “nou ordre mundial” seran les cultures i civilitzacions (Huntington, 1993).

No és possible considerar les persones exclusivament en termes de la seva filiació religiosa. La reducció dels individus a una sola categoria de filiació ignorant-ne la resta, esborrant o negant així, l’ampli ventall de grups, compromisos i afinitats a les quals pertany una persona. Dependrà, també, de la importància i el pes que cada persona atribueixi a cada grup (Sen, 2009).

Per tant, seguint a Amartya Sen (2009), i contràriament a Huntington (1993), no hi ha un xoc de civilitzacions, ja que aquesta teoria el que fa és reduir la identitat en tan sols la religiosa i emfatitzar el conflicte. És només el respecte a la llibertat individual per a tenir múltiples identitats que fan possible la convivència entre cultures. El fet de fixar-nos en trets identitaris pot enriquir els nostres vincles i impulsar-nos a fer coses pels altres. A més, la identitat i el sentiment corresponent compartit amb altres persones pot millorar la vida de tots membres de la mateixa comunitat (Sen, 2009).

La nostra identitat particular està formada per cadascuna de les col·lectivitats a què cada persona pertany simultàniament: no podem considerar cap d’elles aïlladament. “La llibertat per determinar les nostres lleialtats i prioritats entre els diversos grups dels quals formem part és una llibertat particularment important que hem de reconèixer, valorar i defensar” (Sen, 2009).

Multiculturalitat (Michel Wieviorka)

Quan es parla de qüestions relatives a la pluralitat de les ciutats, la paraula cultura apareix de forma recurrent. La cultura passa a ser pensada i viscuda cada vegada més com un principi de divisió i de conflictivitat major en la societat. En situar la cultura al centre de les reivindicacions, això provoca un gir i dona lloc a l’era postindustrial. Per tant, el que canvia

és la intensitat i la centralitat del debat del multiculturalisme, no pas la diferència cultural, ja que aquestes qüestions ja existien anteriorment a la seva posada en èmfasi (Wieviorka, 2002).

Les identitats culturals no es troben aïllades ni són independents d'altres influències culturals. A més, la cultura no és quelcom únic, ni homogeni, ni estàtic. A la pràctica les cultures presenten variacions internes considerables (Sen, 2009).

La diversitat cultural és heterogènia i, dins d'una sola i única societat, fa referència a grups que tenen trajectòries múltiples i sense unitat prèvia. Per tant, es pot afirmar que la diferència cultural, tenint en compte també els grups que aparentment semblen tenir una identitat molt similar, és canviant (Wieviorka, 2002).

Seguint a Wieviorka (2002), planteja com a possible hipòtesi que les afirmacions culturals se situaran cada vegada més al principi de tot, estructurant la vida col·lectiva entorn dels temes de la identitat, la subjectivitat o el reconeixement, com a temes centrals. Aquesta qüestió social exigeix situar la cultura al centre de l'anàlisi sociològic del canvi i del funcionament social.

Convivència multicultural i marc sociourbà

Avui en dia, la paraula convivència és molt usada, tant en persones com en entitats socials. Les polítiques, quan fan referència a convivència, es refereixen a la diversitat o a algun tema de ciutadania. En molts casos, el terme convivència fa referència a l'existència de relacions pacífiques i positives entre grups que són diferents entre si (Berns *et al.*, 2008).

Per fer un pas més en la comprensió i l'anàlisi d'aquest concepte, una característica rellevant és que la convivència suposa interacció i una relació harmoniosa. També hi podem afegir el tret distintiu que la convivència cal construir-la i se n'ha d'aprendre, tot creant normes comunes. Per tant, cal destacar que la convivència no és quelcom oposat al conflicte ni significa absència de conflictivitat, sinó que requereix una regulació o resolució pacífica dels conflictes (Giménez, 2005).

Pel que fa a un article elaborat per Giménez (2009), s'hi elabora un marc conceptual on es defineix la convivència i la seva aplicació a la vida social i local dels barris. En relació amb la convivència amb la interculturalitat, la convivència ciutadana s'ubica en el context de la creixent pluralitat sociocultural. A més, s'interpreta l'interculturalisme com una expressió del pluralisme cultural que "promou una praxi generadora d'igualtat, llibertat i interacció positiva en les relacions entre subjectes individuals o col·lectius culturalment diferenciats" (Giménez, 2009).

Seguint amb l'article, fa referència a barris on predomina la convivència intercultural; és a dir, s'hi observa gent de tota mena de procedència als carrers i a les festivitats. A més, es

mostra una voluntat de comunicar-se entre les diferents cultures. Hi ha conflictes de tota classe —culturals, veïnals, comercials, educatius, etc.—, i no sempre es tracta de conflictes culturals. En definitiva, es valora positivament la diversitat del barri i s'accepta que tots són veïns del barri, amb independència del seu origen, aspecte racial o nacionalitat (Giménez, 2009).

Pel que fa a un estudi dut a terme al marc de la ciutat de València, concreta i analitza la convivència multicultural comparativament en dos barris de la ciutat. “Els espais públics de la ciutat i altres aspectes de la vida local continuen caracteritzant-se per una convivència pacífica però distant.” La dinàmica urbana de la ciutat es caracteritza per l'ús compartit dels espais públics sense tensions, però sense interrelació significativa (Torres *et al.*, 2015).

Els autors de l'estudi consideren rellevants un conjunt de factors que ordenen en dos grups: l'ambient social i el marc sociourbà. L'ambient social inclou el nivell socioeconòmic dels habitants, l'edat, el gènere, l'origen immigrant i la sociabilitat. Aquest ambient social és indissociable d'un marc sociourbà específic per la qualitat dels habitatges, els equipaments i serveis que compta el barri, la seva ubicació i comunicacions. El marc sociourbà com espai viscut genera dinàmiques, pràctiques i imatges socials, que faciliten o dificulten als seus veïns l'accessibilitat als béns i processos que conformen la ciutadania local. Per tant, els dos aspectes es conformen mútuament (Torres *et al.*, 2015).

Solidaritat

El terme de convivència —en un marc sociourbà concret— també es pot relacionar directament amb la solidaritat entre els membres d'un determinat grup. Es pot entendre que el terme de solidaritat remet a estats o tendències de comunitat, que implica compromís emocional i valoració de símbols d'identitat comuns d'una cultura compartida. Per tant, la solidaritat va més enllà del sentit de convivència, ja que el terme exigeix una implicació, un compromís o suport a qui està en una situació difícil o injusta (Giménez, 2005).

Segons Durkheim, que diferencia la “solidaritat mecànica” —basada en unes creences i pràctiques uniformes— de la “solidaritat orgànica” —basada en una interdependència dels individus—, expressa que la solidaritat mecànica mai desapareix completament (Merton, 2002). L'autor acaba indicant que el que realment genera cohesió social i, per tant, pràctiques de solidaritat, són els vincles socials i l'autoidentificació amb el grup. Si bé, inicialment, ell ho analitza en societats.

Fent referència al projecte H200 SOLIDUS, “explora conceptualment i empíricament les expressions actuals i futures de la solidaritat europea des d'un enfocament interdisciplinari [...]” (Solidus, 2020a). El concepte, doncs, es pot definir com la voluntat de promoure el benestar d'altres persones, actuant com una eina i resultant de la cohesió social, la confiança

social, el capital social i la redistribució de recursos a través d'acords de benestar (Solidus, 2018).

El projecte es basa en la “solidaritat inclusiva”, que fa referència a la relació emergent entre les persones que pateixen i les persones que busquen disminuir aquest patiment: es vol promoure la participació igualitària en la societat (Solidus, 2020b). En definitiva, la solidaritat és vista com un conjunt de valors, actituds i pràctiques activades per la ciutadania, que s'orienten cap a quelcom o cap a algú. A més, la solidaritat és contextual i relacional, és una creació sociopolítica i cultural (Solidus 2020b).

3. Barri Antic de Valls: informació de context

Justificació d'escollir el Barri Antic

Tal com s'ha mencionat a la introducció de la recerca, s'ha escollit Valls com a ciutat per dur a terme la investigació, ja que es tracta de la meua ciutat natal. Concretament, el fet d'haver escollit el Barri Antic, és clar: és el centre històric de la ciutat. Es tracta d'una zona que genera debats en relació amb la degradació del barri en general. El comerç també és un dels punts afectats, juntament amb la gran quantitat d'habitatges abandonats, que ha propiciat que hi augmentin problemàtiques com la delinqüència, la venda de drogues, etc. A més, “és un barri on conviuen nouvinguts i gent que hi ha estat tota la seva vida” i “hi conviuen tot un ventall cultural molt divers” (8 d'octubre de 2018).

Els assalts i les ocupacions al barri vell han fet créixer la preocupació dels residents i han manifestat, en certs casos, la inseguretat i desprotecció que senten. Per tant, l'habitatge, la convivència i la seguretat són paraules clau pel que fa als discursos del barri, així com un problema generalitzat a tot l'entorn (23 de juliol de 2019). A conseqüència de tots els conflictes, s'han fet reunions per tal d'abordar la problemàtica des de l'Ajuntament (28 de novembre de 2018).

Així doncs, s'escull el Barri Antic, per dos motius. Primerament, es tracta —segons els habitants, l'Ajuntament i l'associació de veïns del barri— d'una zona on predomina un discurs polèmic, sobretot pel que fa a la seguretat i la convivència. I, com a segon motiu, es tracta d'un barri amb persones de diferents procedències, tal com mostren les dades que es veuran a continuació.

Delimitació geogràfica del barri

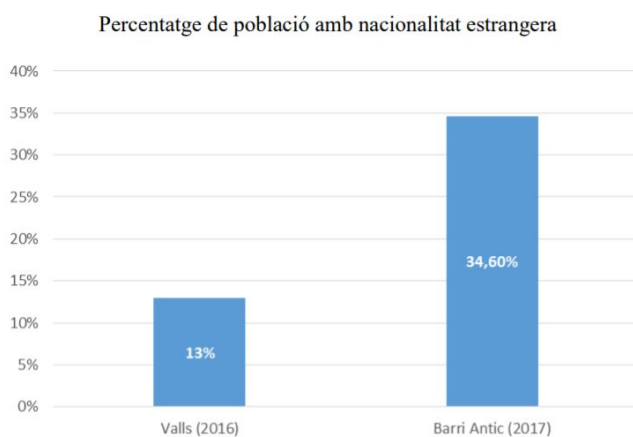
Tot i que hi pot haver una certa flexibilitat a l'hora de definir l'espai físic del qual estem parlant, en essència parlem de l'espai delimitat per les antigues muralles —que actualment són vies urbanes que justament tenen una denominació oficial amb el terme “muralla” com a tipus de via urbana: Muralla de Sant Antoni, Muralla del Castell, Muralla del Carme i Muralla de Sant Francesc—, a les quals caldria afegir-hi la plaça del Portal Nou. Veiem el plànol del barri:

Plànol del Barri Antic de Valls. Font: <https://www.valls.cat/la-ciutat/mapa-de-la-ciutat>

Transparència de dades

L'any 2017, al Barri Antic de la ciutat de Valls, hi havia 1.222 individus de nacionalitat estrangera, que representava un 34,6% del total de la població del barri.

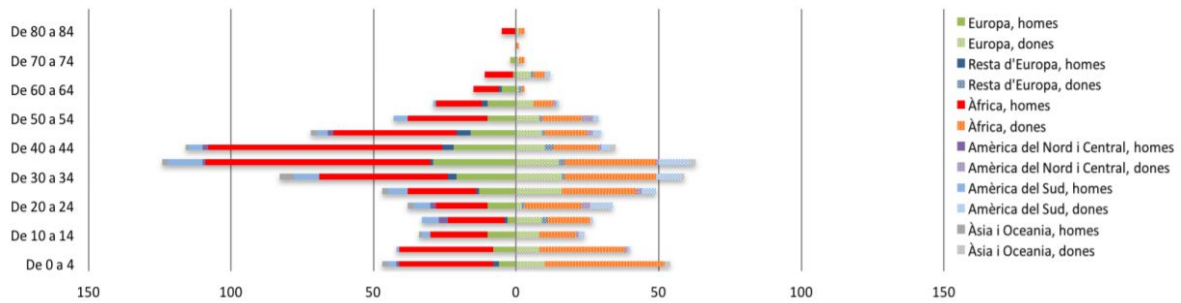

Font: <https://www.valls.cat/images/2019/pdf/Informe-IDESCAT-Valls-2017.pdf>

Pel que fa a l'any 2016, un 36,2% (1.415 individus) de la població de nacionalitat estrangera resident a Valls provenia del Marroc i es tractava d'una població masculinitzada (796 homes i 619 dones); concretament, dels 1.415 individus, 569 vivien al Barri Antic. A força distància,

a la ciutat de Valls, s'hi trobava la població provinent de Romania (713 individus, 205 dels quals vivien al Barri Antic), en la qual la masculinització era lleugera (376 homes i 337 dones). La resta d'origens ja representaven menys del 10% de població de nacionalitat estrangera, principalment d'origen ucraïnès, algerià o gambià (Càtedra d'Inclusió Social, 2017). Veiem, ara, la piràmide de població estrangera al Barri Antic de l'any 2016:

Gràfica 1.25 Piràmide de població Barri Antic (població estrangera). Valls, 2016

Font: <https://www.valls.cat/images/2019/pdf/Informe-IDESCAT-Valls-2017.pdf>

Per tant, observant les dades objectives, també es té en compte el lloc de naixement de les persones residents al barri, encara que no sigui un tret excessivament rellevant. Encara que al barri hi hagi habitants de diferents procedències, tots són residents del barri. A més, el fet que algunes persones del barri tinguin diferents procedències tampoc va necessàriament relacionat amb l'existència de diversitat cultural, ja que la diversitat sempre hi ha sigut.

4. Metodologia

4.1. Objectiu i hipòtesis

L'objectiu del treball és analitzar quines pràctiques de convivència multicultural es generen al centre històric de Valls. Pel que fa a la pregunta del present estudi, doncs, és:

Com és la convivència multicultural al Barri Antic de Valls?

Per tal d'abordar la recerca, l'objectiu principal plantejat en aquest estudi queda resumit en tres hipòtesis, que tenen a veure amb el discurs entorn del barri, la convivència i la solidaritat, respectivament:

H1: Tot i la multiculturalitat i els discursos negatius que s'hi associen, existeix un respecte mutu entre els veïns.

H2: El respecte a la diversitat cultural fa possible la convivència entre cultures.

H3: Es donen més pràctiques de convivència i de solidaritat que de xoc cultural, que generen més cohesió social.

4.2. Selecció de les persones participants

La tècnica qualitativa usada per recollir les dades és l'entrevista. S'han realitzat dos tipus d'entrevistes. Un tipus correspon a la posició professional que ocupen les persones (perfil 1 i 2) i, l'altre (perfil 3), correspon al fet de ser veïns i veïnes del Barri i que ajuden a percebre possibles dinàmiques de solidaritat:

1. Regidors de serveis a les persones
2. Associacions i persones implicades al barri
3. Residents del barri

El primer perfil correspon als regidors/es de l'Ajuntament de Valls, concretament s'ha escollit la regidoria d'Afers Socials. Pel que fa al segon perfil d'entrevistats, les associacions i persones implicades en el barri són un grup necessari perquè tenen contacte directe amb persones del barri i tracten directament el tema. Finalment, els residents del barri són l'eix central per conduir el treball, ja que són en aquestes entrevistes on s'ha fet una anàlisi de les respostes obtingudes. S'han tingut en compte les tres variables següents: el sexe, l'edat i el temps que porten vivint al barri. Tenint en compte la piràmide de població observada al

context del barri¹ —i, per tant, a dades objectives— també s’ha considerat el lloc de naixement de les persones, encara que aquest concepte tingui limitacions. El nombre d’entrevistes fetes —i analitzades posteriorment— ha estat 8.

PRIMER PERFIL: Regidors de serveis a les persones i de serveis a la ciutat

- Regidora d’Afers Socials
- Coordinadora de la Regidoria de Benestar Social

SEGON PERFIL: Associacions i persones implicades en el barri

- Pla Local d’Inclusió i Cohesió Social (PLICS) de Valls
- Tècnic d’acollida

¹ Veure el punt 3. *Barri Antic de Valls: informació de context*, apartat *Transparència de dades*.

TERCER PERFIL: Residents al barri

Data de l'entrevista	<u>Edat</u>	<u>Temps al barri</u>	<u>Sexe</u>	<u>Lloc de naixement</u>²	<u>Pseudònim</u>
13-04-2020	30 anys	Des de fa un any i mig	Dona	Catalunya (a Barcelona)	Estel
14-04-2020	70 anys 70 anys	Des del 1986/ Des de sempre	Matrimoni (home i dona)	Espanya (província de Sòria) Catalunya (a Valls)	Fernando i Dolors
24-04-2020	25 anys	Des del 2004	Home	Pakistan	Khalid
25-04-2020	44 anys	Des de sempre	Dona	Catalunya (a Valls)	Alicia
01-05-2020	22 anys	Des que tenia 4 anys	Dona	Romania	Ozana
04-05-2020	31 anys	Fa 2 anys i mig	Dona	Colòmbia	Valentina
12-05-2020	53 anys	Des del 2005	Home	Gàmbia	Musa
07-09-2020	22 anys	Des que tenia 6 anys	Home	Marroc	Ali

² Concepte amb limitacions.

4.3. Recollida de dades

Un cop fetes les entrevistes, s'han analitzat en profunditat les entrevistes del tercer perfil³, tot subratllant les qüestions més importants i destacant la informació rellevant. A totes les entrevistes s'hi ha fet una breu presentació, tot explicant de què tracta l'entrevista, amb quina finalitat s'utilitzaran les respostes i demanant consentiment per gravar l'entrevista. Els guions de les entrevistes s'han estructurat usant els quatre blocs següents:

- BLOC I - Introducció i presentació de la persona
- BLOC II - Barri Antic
- BLOC III - Diversitat cultural
- BLOC IV - Convivència

4.4. Anàlisi de dades

Veiem la taula de les categories d'anàlisi emprades per tal d'analitzar les respostes obtingudes. La primera columna mostra quatre conceptes clau d'autors, que cadascun es troba desglossat a la segona columna en diverses dimensions. A la tercera columna s'hi exposen els indicadors qualitius de convivència que ajuden a conèixer aquest tret en el barri.

CONCEPTE	DIMENSIONS	INDICADORS
Diversitat cultural (Wieviorka, 2002)	Identitats múltiples (Sen, 2009)	Identificació al conjunt del barri
		Grau de pertinença
	Sociabilitat	Tipus (distant, pacífica...)
		Conversa
		Llenguatge
		Pràctiques
	Actitudinal	Acceptació diversitat
		Es valora la diversitat
		Respecte actiu i mutu
Habitatges	Qualitat	
	Ubicació	Proximitat (Cèntric o no)

³ Veure taula titulada *TERCER PERFIL: Residents al barri*, apartat 3.5. *Selecció participants*.

Marc sociourbà (Torres <i>et al.</i> , 2015)	Espai públic	Activitats	
		Interrelació Veïns	
		Qualitat carrers i places	
		Dinàmiques socials	
	Equipaments i serveis	Tensions	
		Edificis	
		Botigues	
Altres serveis (Biblioteca, escoles, mercats, etc.)			
Convivència (Giménez, 2009)	Relacional	Relacions entre residents	
		Vincles	
	Comunicacional	Respectuosa	
		Efectiva	
		Valoració de les converses entre residents	
	Participativa	Participació a les institucions locals	
		Participació en altres festivitats	
	Conflictivitat	Mesures per prevenir i evitar	
		Procediments de negociació (pacífics)	
	Solidaritat (Solidus, 2020)	Ciutadania inclusiva	Ús general de normes
			Es respecten comunitats de veïns
Nivell de proximitat		Ajudes mútuament	
		Valors	

Un cop analitzades les respostes —i atenent així a la fitxa d’anàlisi anterior—, els resultats s’explicaran i s’estructuraran utilitzant el següent esquema:

Font: Elaboració pròpia.

4.5. Altres qüestions metodològiques

Pel que fa a les qüestions ètiques, a l'hora de fer i transcriure les entrevistes, s'ha utilitzat en tot moment l'anonimat de la persona entrevistada, així com s'ha gravat l'entrevista amb el seu consentiment i únicament per transcriure-la i analitzar-la, amb la finalitat d'extreure'n resultats globals. Al llarg de l'entrevista s'han usat paraules adequades al context, tenint a la disposició el guió de l'entrevista flexible, facilitant el rol d'entrevistador i fent que se senti còmode l'entrevistat/da.

Pel que fa a les limitacions, aquest estudi no és representatiu ni generalitzable. Per molt que la recerca s'hagi centrat en les característiques de la població a l'hora de dur a terme les entrevistes, no és representatiu: es tracta d'un estudi qualitatiu. I no és generalitzable perquè el que es diu a l'estudi és el que diuen les persones únicament entrevistades, no el que diuen tots els veïns i les veïnes del Barri Antic. Per tant, el que s'hi diu no es pot extrapolar ni en el conjunt del barri ni en altres barris.

5. Resultats

Què es fa des de l'administració?

Pel que fa a les actuacions de l'Ajuntament, la Regidoria de Benestar Social i la d'Acció Comunitària, Igualtat i Participació, des de l'any 2009, treballen conjuntament amb el PLICS (Pla Local d'Inclusió i Cohesió Social de Valls). Des de l'inici s'ha treballat molt en l'àmbit del Barri Antic, ja sigui en projectes específics per persones nouvingudes, o bé en els residents al barri, infants, gent gran, etc. Concretament, es pretén avançar col·lectivament vers una societat més solidària, inclusiva i amb més cohesió social⁴.

Passant ara al Servei Social a Casa Caritat de Valls, el tècnic d'acollida d'aquest sector diu que, pel que fa a la convivència, creu que és un tema que encara està sobre la taula i que s'han intentat fer algunes coses. Pel que fa a les interaccions existents entre la població de diverses procedències, creu que les que es generen són puntuals i no es pot parlar d'una continuïtat⁵.

Barri Antic: pisos vells, econòmics i soroll

La multiculturalitat al barri vell és percebuda per la gent que hi viu i es considera que hi ha més diversitat cultural que a la resta de barris. El motiu principal en són els preus de les cases i els pisos, ja que són més econòmics. Aquesta percepció és expressada en moltes de les entrevistes, per exemple, l'Estel, de 30 anys que va néixer a Barcelona i porta vivint al barri des de fa un any i mig, expressava:

“Sobretot [hi viuen] famílies de pocs recursos perquè hi ha cases molt antigues, pisos que es lloguen molt barats.” (E1, p.33)

A més, en alguns casos, hi ha moltes persones convivint a un mateix pis. Musa, un resident de 53 anys que va néixer a Gàmbia i porta vivint al barri des de l'any 2005, i Ali, de 22 anys, nascut al Marroc i que porta al barri des que tenia 6 anys, confirmen que:

“[...] Si cambiara no sería por el tema del barrio, es porque tengo un piso muy pequeño. Por otro más grande sí que cambiaría, pero no por el motivo del barrio.” (E7, p.84)

⁴ Veure 8. Annex, 8.1. Entrevistes a associacions i persones implicades en el barri: Pla Local per a la Inclusió i la Cohesió Social de Valls (PLICS).

⁵ Veure 8. Annex, 8.1. Entrevistes a associacions i persones implicades en el barri: Tècnic d'acollida.

“[...] Com a família hem rebut una educació bastant bona i al final ens hem tractat bé, però és molt complicat viure tantes persones a un mateix pis.” (E8, p.89)

Tots els entrevistats posen en evidència alguna situació en què els ha molestat el soroll, ja sigui perquè hi havia la música forta d'algun veí o bé per alguna baralla de crits pel carrer. Fins i tot, hi ha hagut una decaiguda del comerç a la zona, que possiblement afecta la relació entre la gent del barri, ja que és un lloc on es pot tenir una excusa per parlar. Això és consistent amb la teoria, ja que l'ambient social és indissociable d'un marc sociourbà específic, que genera dinàmiques i pràctiques concretes.

Què més aporta viure al Barri Antic de Valls?

També hi ha altres motius pels quals la gent va a viure al barri, sobretot perquè se'l considera un barri proper, familiar, amb comoditats i comerços, prop de l'hospital i de col·legis, amb bars, on es fa el mercat i els hi agrada fer vida de “poble”, on la gent es coneix i se saluda. En alguns casos, però, preferirien viure en algun lloc més poblat, on hi hagués més ambient.

Els residents del Barri Antic també coincideixen en el fet que, ja sigui per l'aspecte dels habitatges i de la via urbana o per l'existència de diversitat, moltes vegades s'associen aquests dos factors erròniament amb un barri problemàtic. Concretament, ho comenta l'Ozana, que té 22 anys, és nascuda a Romania i porta vivint al barri des que tenia 4 anys:

“Molta gent té mala impressió del barri, però, com en tots els barris i llocs de Valls, hi ha de tot: gent bona i gent no tan bona.” (E5, p.73)

Diferents amb bona convivència

Pràcticament la totalitat dels entrevistats coneixen o tenen relació amb el veïnat, molts d'ells de cultures diferents. La següent cita fa referència a la Valentina, de 31 anys, nascuda a Colòmbia i que fa 2 anys i mig que viu al barri:

“Los conozco de vista y nos saludamos, gente de otros países. Por ejemplo, yo soy de Colombia, entonces, de República Dominicana, o de Ecuador, o de Bolivia. Les saludo, pero es una amistad lejana. [...]” (E6, p.80)

Tot i això, també es troben casos en què gairebé no es té relació amb els residents. És a dir, no per ser veïns del barri s'hi troba una afinitat. Això segueix en la mateixa línia de la teoria, ja que hi existeix una convivència pacífica però, alhora, distant. No sempre es mostra una voluntat de comunicar-se entre les diferents cultures. Ara bé, es manté un respecte mutu i se saluden per educació, tal com comenten la totalitat dels entrevistats.

Tal com pensa el Khalid, de 25 anys, nascut al Pakistan i que porta des de l'any 2004 vivint al barri, remarca que les situacions negatives es perceben molt més que no pas les que ocorren al dia al barri. L'Alicia, de 44 anys i que porta tota la vida vivint al barri, comenta:

“[...] amb els veïns del carrer no és allò que diguem que hi ha una relació més enllà de saludar-te, en positiu però tampoc en negatiu, la convivència és molt correcta. Hi ha molta [diversitat] no només de procedències, que això també hi és, sinó de... no sé com dir-ho, allò que en diuen el “nivell cultural” o l’“escala de valors”. Saps? Tenim veïns amb molta diversitat d'això, però convivent molt correcte.” (E4, p.62)

Per altra banda, doncs, s'afirma que no hi ha cap problema ni conflicte, exceptuant els casos que s'han produït baralles. Concretant en algunes situacions, sí que entre els veïns dels blocs s'ajuden. Per exemple, ja sigui perquè els nens d'una família tenen dubtes dels deures i els hi van a preguntar a una veïna del bloc — tal com explica Musa, perquè a ell i a la seva dona els hi costa entendre algunes paraules de l'idioma—, o bé perquè una família ajuda a una parella de certa edat a pujar les bosses de la compra, “viuen en un segon pis i no tenim ascensor”, afirma Ozana.

Espais conjunts i d'intercanvi

Molts dels entrevistats coincideixen que els agrada assistir a les festivitats, sobretot perquè el centre històric és el barri on, principalment, es duen a terme. Concretament, com a lloc socialitzador i culturalment divers, un local molt positiu del barri és el Centre Cívic, que es troba a la biblioteca (just al Barri Antic). És a dir, necessiten alguna excusa o connexió per relacionar-se. La Dolors, que té 70 anys i porta tota la vida vivint al barri, assegura que quan es fan actes enfocats pels infants és quan s'hi pot percebre diversitat cultural:

“Alguna vegada aquí davant de la biblioteca que han fet algun acte o així sí que veus algú amb mocador i canalla petita, però són la canalla que estiren a les mares.” (E2, p.49)

Els conflictes no s'expliquen des de la cultura

Pel que fa a les situacions del barri conflictives, cal destacar que en general no es tracta de quelcom cultural. Es creu que la gent exagera molt —segons confirma l'Ozana— pel que fa al barri. L'Estel també ho confirma dient que no creu que sigui un tema cultural. Tal com destaca el Fernando, marit de la Dolors, que té 70 anys i porta vivint al barri des de l'any 1986:

“La convivència amb la gent de fora, que ha vingut de fora, ha sigut correcte. Educats, no hem tingut problema amb ells, la canalla si juga al carrer doncs... tot normal amb la gent. [...]” (E2, p.46)

Fent referència a la teoria, la convivència suposa interacció, però no és quelcom allunyat del conflicte. Per tant, existeixen conflictes que no necessàriament són pròpiament culturals, sinó que són comercials, veïnals, etc.

Més enllà del respecte

Ara, pel que fa a les situacions positives que es creen al barri, hi ha, sobretot, les ajudes o complicitat entre veïns. El Khalid explica la seva experiència:

“Amb una veïna sí, ens hem ajudat. [...] Un cop que jo no era a casa i va ajudar ma mare perquè hi va haver un problema a la canonada... i la va ajudar. És que són amigues, ma mare i ella.” (E3, p.58)

En altres casos, també s’han ajudat. Com, per exemple, l’Alicia acompanyava els seus fills a la piscina i, també, a uns companys de classe, ja que a casa seva no tenien el cotxe disponible. En un altre exemple, la Dolors i el Fernando expliquen que el veí del costat de casa seva els va ajudar amb un petit incendi que van tenir a casa.

Un pas més quan ens ajuntem

Més enllà de les situacions positives mencionades, es tenen alguns exemples clars de solidaritat entre cultures, tal com expliquen els mateixos residents entrevistats. El Khalid reconeix que sempre intenta ajudar a qui pot; explica que un cop va ajudar una resident del barri amb una porta de casa seva, ja que la coneix des de petit.

En segon lloc, la Dolors explica que la seva família té una terra i hi va un noi per ajudar-lo —concretament és de Gàmbia—, però, a causa del confinament, no hi va poder anar. Aquest noi, que viu també amb dos companys seus, durant el confinament li va trucar perquè passaven gana, ja que no havien cobrat. El germà de la Dolors els hi va anar a portar menjar i les associacions també els van ajudar.

Finalment, una altra situació positiva del barri, va ocórrer quan un matrimoni del barri anaven a llençar una nevera espatllada i un veí se’ls va acostar per ajudar-los a carregar-la. Tal com explica l’Alicia:

“[...] i va venir un veí que no coneixíem de res i que ens consta que és una persona que segurament té, diguem-ne, negocis poc clars; que un mes abans estava perseguint a un altre amb una pala pel mig del carrer a quarts d’una de la nit i dient-li “me cago en tus huevos”, i ve i t’ajuda. I penses “no ho sé”... va ser *guai*, va ser *guai* perquè penses que per molt que [tinguem] una escala de valors diferent o unes habilitats diferents en el fons tots som bones persones, no? A vegades [jutges] per les aparences, i dius mira.” (E4, p.64)

6. Conclusions

En moltes ocasions s'ha associat erròniament multiculturalitat amb conflicte. En aquest estudi s'han mostrat exemples empírics del barri vell de Valls per tal de desmentir-ho: les diferents cultures no tenen per què estar enfrontades i, encara més, es poden generar pràctiques de convivència. És a dir, quan es donen les condicions oportunes perquè les persones puguin escollir lliurement, no té per què haver-hi conflicte, ja que es poden potenciar aquelles identitats que ens uneixen i no les que “suposadament” ens separen. Els veïns i veïnes entrevistades són exemples que prioritzen el fet de compartir el barri i les preocupacions, encara que puguin pensar o haver estat socialitzats de formes molt diferents.

Tenint en compte la primera hipòtesi, hi ha un respecte mutu entre els veïns tot i la multiculturalitat existent al barri, malgrat que hi hagi algunes situacions que s'han considerat puntualment conflictives. Ens trobem que les situacions conflictives són generades a partir de característiques que tenen certs habitants al barri, com el fet de viure en habitatges petits i vells o tenir problemes econòmics. Més enllà d'aquests conflictes, però, la gent és respectuosa. Per tant, els conflictes que hi ha no es deuen a les cultures, sinó per comportaments individuals independentment de la seva procedència o cultura.

Pel que fa a la segona hipòtesi, quan les persones tenen llibertat d'escollir, això facilita la convivència. Ara bé, no sempre es mostra una voluntat per part dels residents de comunicar-se amb la resta. Determinades actituds i creences culturals, però, no determinen de manera absoluta la manera de fer o de pensar —encara que hi hagi residents que tinguin valors, creences i actituds diferents, s'ajuden. Per tant, la llibertat a la diversitat cultural fa possible la convivència entre cultures (sense necessitat de barrejar-se).

Finalment, la tercera hipòtesi expressa que es donen més pràctiques de convivència i de solidaritat que de xoc cultural, que generen més cohesió social. Fent referència a aquesta hipòtesi i al barri en concret, s'afirma que hi existeix un doble vessant: una part consistent i una part contradictòria. Per una banda, sí que s'hi han pogut percebre algunes pràctiques de solidaritat i una implicació. Per altra banda, també hi ha cert distanciament entre alguns habitants del barri. És a dir, més enllà del fet de ser residents del barri, es necessita alguna situació comuna que uneixi o lligui d'alguna manera. Tot i això, les pràctiques de solidaritat desmenteixen les teories del xoc de civilitzacions.

Així doncs, havent comprovat les hipòtesis de la recerca, es conclou que és possible la convivència multicultural si es reconeix la pluralitat de les identitats dels individus, a més de comprendre el paper de l'elecció a l'hora de donar rellevància —o no donar-n'hi— a determinades identitats. Al final cadascú fa la seva, però això no genera una problemàtica. També són necessaris espais de convivència que puguin aportar una relació més enllà de

viure a la mateixa zona, ja que no sempre es té el mateix sentiment de pertinença al barri. Per tant, cal destacar que és quan hi ha espais conjunts que es dona l'oportunitat de fer un pas més i interaccionar.

7. Bibliografia

Bautista, T. P. i Molina, X. (2019). *Del Choque de Civilizaciones al choque con la realidad: Samuel Huntington 20 años después*. El Ágora USB, 19 (1). 220-230. Recuperat de: <https://revistas.usb.edu.co/index.php/Agora/article/view/3392/3361/>

Berns *et al.* (2008). *Education Policy in Multi-Ethnic Societies: A Review of National Policies that Promote Coexistence and Social Inclusion*. Coexistence International. Recuperat de: <https://www.brandeis.edu/ethics/pdfs/publications/EducationPolicy.pdf/>

Càtedra d'Inclusió Social. (2017). La situació social al municipi de Valls. Diagnòstic Setembre / Octubre 2017. Càtedra d'Inclusió Social Universitat Rovira i Virgili. Recuperat de <https://www.valls.cat/images/2019/pdf/Informe-IDESCAT-Valls-2017.pdf/>

Giménez, C. (2005). *Convivencia. Conceptualización y sugerencias para la praxis*. Puntos de Vista, nº 1, pp. 7-31. *Observatorio de las Migraciones y de la Convivencia Intercultural*. Ayuntamiento de Madrid.

Giménez, C. (2009). *El impulso de la convivencia ciudadana e intercultural en los barrios europeos: marco conceptual y metodológico*. Red CIEN. Recuperat de: https://www.diba.cat/c/document_library/get_file?uuid=119bebd8f-85f4-4403-97ed-6fb79527a4da&groupId=1295730/

Giribets, J. (8 d'octubre de 2018). El Barri Antic de Valls, el desgast del cor de la ciutat. Tarragonadigital. Recuperat de <https://tarragonadigital.com/alt-camp/desgast-barri-antic-valls/>

Giribets, J. (23 de juliol de 2019). Augmenten els assalts i ocupacions als pisos del Barri Antic de Valls. Tarragonadigital. Recuperat de <https://tarragonadigital.com/alt-camp/augment-assalts-ocupacions-pisos-barri-antic-valls-juliol2019/>

Huntington, S. P. (1993). *The Clash of Civilizations?* Foreign Affairs. Summer 1993, Volum 72, número 3. Recuperat de <http://ikesharpless.pbworks.com/f/Samuel+Huntington,+The+Clash+of+Civilizations.pdf/>

Merton, R. K. (2002). *La división del trabajo social de Durkheim*. Reis. Revista Española de Investigaciones Sociológicas, nº 99, pp. 201-209. Madrid: Centro de Investigaciones Sociológicas.

Sen, A. (2009). Identitat i violència. Qui té interès a convertir la identitat en un conflicte? Barcelona, Edicions La Campana.

Solidus (2020a). *SOLIDUS. Solidarity in European societies: empowerment, social justice and citizenship*. Recuperat de: <http://solidush2020.eu/about/>

Solidus (2020b). *Handbook on fostering solidarity*. Recuperat de: <https://solidush2020.eu/wp-content/uploads/2018/07/D10.3-Handbook.pdf/>

Solidus (2018). *SOLIDUS final conference — Sustaining solidarity in Europe*. Recuperat de: <http://solidush2020.eu/wp-content/uploads/2018/08/newsletter-3.pdf/>

Torres *et al.* (2015). *Crisis, convivencia multicultural y “efectos de barrio”*. *El caso de dos barrios de Valencia*. Migraciones 37, pp. 217-238. Universidad de Valencia. Departament de Sociologia i Antropologia Social.

Tudó, A. (28 de novembre de 2018). Por i inseguretats al Barri Antic de Valls. Diari de Tarragona. Recuperat de <https://www.diaridetarragona.com/tarragona/Por-i-inseguretats-al-Barri-Antic-de-Valls-20181128-0026.html/>

Wieviorka, M. (2002). La diferencia cultural como cuestión social. A: *Razas en conflicto: perspectivas sociológicas*, coord. Terrén, E. D., pp. 277-292. Rubí (Barcelona): Anthropos Editorial.

8. Annex

8.1. Entrevistes a associacions i persones implicades en el barri

Pla Local per a la Inclusió i la Cohesió Social de Valls (PLICS)

Els plans locals d'inclusió social són uns dels instruments amb què es poden dotar els municipis per lluitar contra la pobresa i afavorir la inclusió social, és a dir, debilitar els factors generadors d'exclusió, atendre els col·lectius amb més necessitats i prevenir futures situacions de vulnerabilitat. Diversos municipis o consells comarcals disposen de plans locals, subvencionats a través d'un contracte programa amb la Generalitat.

L'objectiu és articular l'estratègia per a la inclusió social mitjançant els PLICS, dissenyant i desplegant accions prioritàries consensuades pels agents socials de cada territori d'acord amb la diagnosi i els recursos existents. En definitiva, es tracta d'impulsar polítiques en l'àmbit local per minimitzar els factors de risc i potenciar aquells aspectes que eviten caure en situacions d'exclusió. Amb els plans es contribueix a avançar col·lectivament vers una societat més solidària, inclusiva i amb més cohesió social. A Valls es comença a treballar en el Pla d'Inclusió des de l'any 2009. Per tant el Pla Local per a la Inclusió i la Cohesió social de Valls és un instrument que disposa el municipi per afrontar la lluita contra l'exclusió social. Per al disseny i implementació d'aquest se segueixen les directrius del Document Marc del Programa per al Desenvolupament de Plans Locals per a la Inclusió Social a Catalunya.

Els objectius estratègics segueixen els principis generals d'actuació del Pla i són:

- Debilitació dels factors generadors de processos d'exclusió i foment de l'autonomia de les persones.
- Superació del marc estricte dels serveis socials.
- Adequació de totes les accions a les diverses realitats territorials.
- Foment del treball en xarxa.
- Producció i transferència de coneixement.
- Sensibilització respecte al fenomen de l'exclusió social i desenvolupament de polítiques innovadores per a la inclusió.

Fins al 2019 el Pla Local d'Inclusió de Valls formava part de la Regidoria de Benestar Social i actualment forma part de la Regidoria de nova creació anomenada Acció Comunitària, Igualtat i Participació. Tot i aquest canvi, la coordinació i el treball es desenvolupa amb coordinació, en nombroses ocasions, amb la Regidoria de Benestar Social, ja que molts dels

programes i accions que fem estan estretament relacionades amb tasques que es desenvolupen des de Serveis Socials Municipals.

Des de l'inici del PLICS s'ha treballat molt en l'àmbit del Barri Antic, anteriorment amb la Llei de Barris on ja s'anava fent un treball de coordinació des de Benestar Social. Com poden ser projectes específics per persones nouvingudes, gent gran, infants, residents al Barri, Plans d'Ocupació específics per persones residents al Barri, etc. Quan es va acabar la Llei de Barris es va optar per tornar a un model més genèric de Ciutat, sense perdre de vista la necessitat real del Barri.

El Pla d'Inclusió Social de Valls i la regidoria de Benestar Social de l'Ajuntament l'any 2018 van fer l'enquesta de condicions de vida elaborada per la Càtedra d'Inclusió Social de la Fundació Universitat Rovira i Virgili. L'enquesta encarregada pel PLICS ofereix una radiografia de la percepció dels ciutadans en aspectes claus com l'habitatge, la salut, l'economia familiar o el coneixement de l'entorn de la ciutat. D'aquesta manera, els resultats que es debatran en el si de les diferents taules de treball del PLICS i de la regidoria de Benestar Social serviran per avaluar el funcionament dels serveis públics adreçats a les persones i famílies i fixar necessitats detectades per la població, punts de partida per implementar noves accions en polítiques de benestar i cohesió social. L'enquesta estableix quatre grans àmbits d'estudi sobre les condicions de vida a les llars vallenques: habitatge, salut, economia i, per últim, participació i coneixement de l'entorn. Aquesta enquesta contempla una part específica pel Barri Antic⁶.

Per altra banda, entre el 9 d'octubre del 2018 i el 5 de març del 2019, diferents representants polítics de l'Ajuntament de Valls i entitats veïnals dels barris Portal Nou i Barri Antic, efectuen diverses trobades en format taula participativa.

D'aquestes reunions sorgeixen necessitats i inquietuds manifestades per les entitats veïnals i es valora la necessitat de treballar en un projecte de mediació comunitària i participació en la ciutat de Valls, inicialment el promou la Regidoria de Benestar Social i després passa a desenvolupar-se des de la Regidoria d'Acció Comunitària.

El projecte s'emmarca en les conclusions de la Taula del Barri Antic i s'inclou en el Pla estratègic del Barri Antic de Valls amb la voluntat de donar servei a tot el municipi. La mesura 10.2 del pla proposa en l'acció 10, Impuls de l'acció de dinamització comunitària al Barri Antic, que cal *Crear la figura de mediador comunitari o agent cívic al Barri Antic amb l'objectiu de vetllar, detectar i gestionar problemàtiques socials, conflictes de convivència, mal ús de l'espai públic, ... tant entre veïns i veïnes com entre els veïns i veïnes i les institucions. El mediador ha de treballar preferentment al carrer, en contacte amb els veïns i veïnes i amb la realitat social del barri.*

⁶ Veure informes Enquesta Condicions de Vida i Situació Social a Valls:
<https://www.valls.cat/serveis/serveis-a-les-persones/benestar-social-valls>

El PLICS amb la contractació de Combinats SCooPc encara aquest encàrrec de l'Ajuntament de Valls com un repte per generar al municipi noves oportunitats des de les metodologies del desenvolupament comunitari, amb la mediació i la participació com a estructures que sostinguin l'estratègia. Aquest projecte es troba en una fase de diagnosi.

En relació amb la diversitat cultural i el col·lectiu de persones nouvingudes, des de l'Oficina Tècnica del PLICS es treballen en una sèrie de projectes que treballen amb específicament amb el col·lectiu:

- Mostra de Cultures: La Mostra té com a objectiu enfortir la interculturalitat, el coneixement i la relació de vallencs i vallenques de diferent procedència. Es realitza un treball conjunt amb les associacions i col·lectius de persones nouvingudes del municipi i s'ofereix una mostra de música, gastronomia, exposicions i tallers diversos.
- Projecte dones en xarxa: Espai per a l'empoderament i inclusió de les dones nouvingudes a Valls. El projecte es duu a terme en sessions de dos dies a la setmana, i posa en marxa accions que permetin la cohesió entre les dones nouvingudes i la seva interrelació amb la comunitat, potenciant la xarxa entre elles i la seva presència social.
- Subvencions i suport a entitats socials (obert a totes les entitats socials): L'objecte d'aquesta convocatòria és regular la concessió d'ajuts a les associacions i entitats del municipi de Valls que actuen en matèria d'acció social i, concretament, en l'àmbit de la promoció i la inclusió social a la població de Valls. S'hi poden acollir associacions de caràcter social que estiguin al registre d'entitats de l'Ajuntament de Valls. En aquesta convocatòria també hi són presents les associacions de persones nouvingudes. Tanmateix, des de PLICS s'ofereix suport a totes les entitats socials en la realització de les activitats pròpies.

Concretament, en coordinació amb el Servei d'Atenció a l'Immigrant, també es dona suport en la realització de diferents actes de les associacions de persones nouvingudes. Pel que fa a la resta de projectes estan dirigits a tota la ciutadania, en clau comunitària i/o de prevenció, i també dirigits amb accions inclusives per a persones vulnerables i/o en risc d'exclusió social (pots consultar-los al document de presentació PLICS que adjuntem al correu).

Tècnic d'acollida

Treballa al sector de Servei Social a Casa Caritat. Per tal de dur a terme la feina (acollida), es fan tres processos: A, B i C. El primer és donar coneixements lingüístics, el segon (que el deixen, en realitat, per l'últim) és donar coneixement laboral i, finalment, hi ha la part més institucional i burocràtic (ho porta ell). El tècnic d'acollida es dedica, també, a mostrar als nousvinguts la cultura existent de la societat d'arribada.

Pel que fa a la pregunta sobre la convivència, creu que és un tema que encara està sobre la taula i en debat. S'han intentat fer algunes coses. Per exemple, fa cosa de 10 anys aproximadament, van treballar conjuntament un tema de medi ambient del Barri Antic i van fer uns cartells perquè la gent hi participés, posant-hi unes paraules en àrab per la gent nousvinguda. Aquest fet va fer que els nousvinguts els cridés l'atenció i es llegissin el cartell. El tècnic creu que va funcionar bastant bé. Un segon exemple seria la Mostra de Cultures que es fa a Valls, on tots els col·lectius poden participar per mostrar la cultura.

També ha explicat (tema que no surt de l'ajuntament, sinó que és una opinió pròpia), pel que fa a les interaccions existents entre població autòctona i població nousvinguda, que les interaccions que es generen són puntuals i no es pot parlar d'una continuïtat. Creu que no és per cap mena de rebuig ni ignorància, sinó per la "zona de confort" i el costum que ja es té arrelat. És a dir, que cal que hi hagi una disposició tant per part de població autòctona com població nousvinguda a interactuar, ja que potser un nousvingut està molt predisposat a integrar-se a la cultura i interactuar-hi però la població autòctona també li ha de facilitar que ho pugui fer. A més, el tècnic creu que hi ha moltes més interaccions per part de la segona generació, que diu que sí que es produeix més contacte, ja que l'idioma és un tema molt important que uneix i pot ajudar a participar en la cultura. En conclusió, cal fer un estudi per part de les dues bandes, tant en població nousvinguda com a població autòctona, pels exemples mencionats anteriorment.

La població catalana és diversa en si mateixa, és a dir, que els catalans també són les segones generacions de població nousvinguda, perquè han nascut aquí, saben l'idioma i participen en les interaccions amb població autòctona —encara que sigui a casa seva que tenen patrons culturals diferents.

Per la seva experiència, creu que sí que hi ha solidaritat entre cultures. Els nousvinguts sempre col·laboren en voluntariats, sobretot remarca la participació en el recapte d'aliments i en la donació de sang, entre d'altres. A més, per posar un exemple actual, durant el confinament també destaca que molts s'han apuntat com a voluntaris per repartir menjar a la gent. També diu que s'ajuden mútuament a l'hora de buscar feina. Sobre la solidaritat, hi posaria un 7, nota del 0 al 10.

8.2. Entrevistes a residents del barri

E1: Transcripció entrevista feta el dia 13-04-2020

- Explicació del perfil

Pseudònim: Estel

Noia de 30 anys aproximadament. Ha treballat a un bar i a una empresa de telefonia. Ha viscut 20 anys a Vilarodona i viu al barri des de fa un any i mig aproximadament.

J: Entrevistadora (jo)

R: Persona entrevistada

[BLOC I - Introducció i presentació de la persona]

J: Vale, doncs... Podries presentar-te una mica? El teu nom, l'edat a què et dediques,...?

R: Em dic XXX, tinc 29 anys, estic a l'atur actualment. Estava treballant a un bar però com que no estic treballant doncs no sé quan tornaré a treballar. Què més vols que...?

J: Sí, ets de Valls de tota la vida?

R: No. Bueno he viscut 20 anys a Vilarodona i ara visc a Valls des de fa... des de novembre de fa dos anys. Fa un any i poc.

J: Vale, i concretament quant fa que vius al Barri Antic?

R: Un any i... quatre mesos, cinc mesos?

J: Vale... Llavors, alguna cosa que consideris important a dir sobre tu?

R: Com ara?

J: Algun aspecte rellevant, això és de més a més.

[BLOC II - Barri Antic]

J: Per quin motiu vas venir a viure al Barri Antic?

R: Doncs, eh... pels diners sobretot, perquè és el barri on... on els pisos són més “baratos”, tot i que no gaire tampoc. I perquè m’agrada fer vida al barri, m’agrada viure al centre i trobo que tot i el context és molt guai viure aquí. Al mig del Barri Antic, a prop del mercat, a prop de la Plaça de l’Oli i tot això.

J: Molt bé. Em pots explicar com ha estat la teva experiència viscuda al Barri, fins ara?

R: Bueno, ha estat bé de moment, m’ho esperava pitjor. Tot i que hi ha anècdotes i coses xungues que passen per aquí, però... [riu] m’agrada el dia a dia, m’agrada sortir al carrer i veure gent. Ara no [riu], però, això, poder veure l’altra gent, poder anar al mercat, poder anar al Safareig a prendre algo, i conèixer la gent del voltant i aquestes coses. I això, sí que hi ha petits problemes que, jo què sé, passejar de nit pel barri costa més perquè et pots trobar problemes, però... la resta bé.

J: Vale. Ara podràs explicar les teves experiències i anècdotes, que ara ho preguntaré [rient]. Bueno, això, aquesta pregunta és més per la gent que hi porta més temps vivint però també te la faig: si creus que ha canviat al llarg dels anys el barri?

R: No ho sé. Em... suposo que sí, jo crec que, pel que he anat veient abans —que no hi vivia però sí que passava per aquí de tant en tant— la gent de tota la vida ha anat marxant i... i a més l’entorn físic s’ha anat envellint, les cases estan bastant pitjor, van caient. Llavors, és normal que la societat del barri hagi canviat.

J: Hm... Consideres que és un bon barri per venir-hi a viure? Això ja, més o menys, crec que m’ho has respost amb la pregunta anterior, crec... Sí, m’has dit que t’agradava l’entorn, i això...

R: Sí, jo crec que sí que és un bon barri per venir-hi a viure. És això, hi passen coses però també hi passen a altres llocs i està com malvist de fora però en realitat s’hi viu bé, és un lloc tranquil i ... es pot fer molta vida de barri que en altres barris de Valls no es fa.

J: Vale, i pel que fa a la gent del barri? Consideres que és un bon barri per la gent?

R: Depèn del barem, no? No ho sé, a veure, hi ha gent molt diferent en general, excepte cases unifamiliars diguem, de famílies que fa temps que hi viuen. La gent que ha vingut a viure al barri de fa poc o de fa uns anys són gent amb pocs mitjans econòmics i llavors hi ha de tot. No sé com dir-ho.

J: Sí, sí. Ja t’he entès. Em... D’acord, i pots explicar alguna experiència bona que t’hagi passat com a residenta del barri?

R: Experiència bona que m'hagi passat...

J: Sí, per exemple, jo què sé, passejant pel carrer, o estant dins de casa, els veïns... Si te'n recordes d'alguna, sinó passem.

R: Bueno mira, ara que estem en època de confinament he conegut els veïns de davant.

J: Ah, vale! És que hi ha un moment que s'ha tallat.

R: Vale. Bueno, això, he conegut els veïns de davant. Com a anècdota positiva, no sé fins a quin punt és gaire anècdota, però sí que em trobo moltes vegades a gent que conec i amb gent de qui soc amiga pel carrer i... no ho sé.

J: Vale, perfecte. Pots explicar, ara, una experiència dolenta que t'hagi passat?

R: Bueno, en el carrer que compartim tu i jo [riu], el carrer del Pouet, hi ha veïns una mica conflictius i ja sí que hi ha molts problemes que de tant en tant es barallen a crits o a òsties pel carrer, i... va venint la policia de tant en tant... això. Diguem-ne que no fa gaire gràcia passar per aquest carrer ni interactuar amb la gent que hi viu.

J: Ahà, vale.

R: A mi personalment no m'ha passat res, però això. Ho sento pel balcó o quan passo per aquí.

J: I creus que la població autòctona ve a viure al Barri Antic? O bé, contràriament, no hi ve a viure?

R: Crec que ha anat marxant bastant, però que hi ha un sector jove o de 30, 40 anys ... 20 i *pico*, que està venint a viure. Gent jove que vol això, que el que busca és fer vida al barri, que busca reactivar el Barri Antic una mica.

J: Molt bé. I pel que fa a la gent immigrant? Creus que hi ve a viure al Barri Antic? O bé al revés, no hi ve a viure?

R: Crec que sí, que hi ha bastanta gent que hi ve a viure, immigrants... sobretot famílies de pocs recursos perquè hi ha cases molt antigues, pisos que es lloguen molt barats i tot això. Però també és veritat que conec moltes famílies d'immigrants o vàries famílies d'immigrants amb fills que estan marxant, que vivien aquí i com que tenen fills petits se n'han anat a viure en altres barris.

J: I... vale, pel que fa als punts forts i als punts febles del barri? Bueno, crec que me'ls has dit ja. Punts forts seria això de que... de la gent, de fer més vida de barri, això seria un punt fort per tu, no? I als punts febles, emm...?

R: Els punts febles és això, hi ha cert entorn conflictiu i hi ha molta droga que això no ho he comentat abans, però hi ha molts narcopisos, hi ha molta gent venent droga pel carrer i molts problemes en això. I, sobretot, els comerços tancats, que és un barri on hi havia moltíssims comerços i estan tots tancats. Ara s'està començant a reactivar la Plaça de l'Oli però la resta està tot tancadíssim. Hi ha carrers on no hi ha ni una sola botiga oberta.

J: Ja, sí, sí. I... participes o has participat en alguna associació? Del barri o en relació al barri?

R: Eh... del barri no, en concret. Sí que estem bastant en contacte, però... però no. Amb La Turba que sí que està al Barri Antic tot i que no sigui una associació del barri. I tot el tema de La Bajoca i tot això, La Marruixa que també ens movem bastant per aquí al barri. O sigui com a associació del barri no, però associacions que actuen sobretot al barri sí.

[BLOC III - Diversitat cultural]

J: Ahà. Bueno, també em serveix això, sí. Molt bé. Bueno, passem ara a parlar de la diversitat cultural que hi ha al barri. Pel que fa a la gent del barri, coneixes a gent de població autòctona que hi visqui? I si hi mantens algun tipus de relació amb aquesta gent?

R: Sí, conec [riu] a fauna local. Conec gent d'aquí i sí que tinc amigues que viuen a prop, gent veïns que parlem de tant en tant, això.

J: Molt bé. I pel que fa a ara a la població immigrant, coneixes a gent que hi visqui? I si hi mantens algun tipus de relació?

R: Sí, això, tinc bastants veïns immigrants i relació de veïns, sobretot. I... amics no, tinc amics que hi vivien immigrants i han marxat, i ara ja no.

J: Han marxat? Què vols dir que han marxat, del país o de Valls?

R: Han marxat del barri.

J: Del barri, vale. Llavors els veïns els coneixes i, més o menys, són població immigrant els que coneixes?

R: Sí, una mica de tot arreu. Bueno al meu bloc hi ha gent, no ho sé, de centre Amèrica no sé de quin país... hi ha alguns marroquins o algerians, no ho sé.

J: Vale, quina relació manteniú amb els veïns? Simplement parlar, “hola i adéu”, o els coneixes més?

R: Hola i adéu, em deixes l’escala, em deixes sal, aquestes coses.

J: Ah, molt bé. Quina realitat social hi perceps, com a residenta del barri? I si creus que la diversitat cultural és un dels trets del barri?

R: Sí que és un dels trets del barri la diversitat cultural i jo el que veig és molta pobresa en general. No només classes baixes sinó que hi ha gent amb moltes dificultats realment i pobresa extrema, en alguns punts diguem-ne.

J: Bueno, ara ve una pregunta que ja me l’has respost, que era doncs, bueno, que si es tractava d’un barri amb robatoris, problemàtiques, i tal, i veig que sí. Tal com m’has dit, sí. Vale, llavors, tu no has patit res en concret, cap mala experiència d’aquest tipus però coneixes altres persones que l’hagin patit o simplement per lo que perceps tu?

R: Sí, conec gent que ha patit algun robatori, o atracaments pel carrer, o que hagin entrat a robar sobretot en botigues i en algunes cases. Aquesta setmana, per exemple, han entrat a robar a una casa d’aquí del carrer del Pouet.

J: És veritat. Bueno... aquesta pregunta també me l’has respost ja... res, que si la gent que hi viu té unes condicions favorables, però ja m’ho has dit, que no. Passem. En relació a... vale, la situació de pobresa que m’has dit en general, creus que és un tret característic dels col·lectius immigrants o creus que és més general, no només dels dels col·lectius d’immigrants sinó de població autòctona, també?

R: Jo crec que hi ha de tot. Sobretot poblacions d’immigrants però no només immigrants d’altres països, sinó potser també immigrants de Catalunya o d’Espanya que per situacions personals de pobresa han acabat venint a viure en un barri que els és molt “barato”. I, també, gent de Valls, autòctona. Però això, com que hi ha cases molt velles i que es lloguen molt barates i tal, han acabat venint a viure aquí.

J: Molt bé. Has participat en alguna activitat del barri? O... va en relació amb lo que m’has dit abans, potser, que participes a La Turba, a La Marruixa, i tal?

R: Sí, i bueno algun acte que hagi fet l’associació del Barri Antic, ara no se me n’ha acut cap en concret, però sí que he anat a coses.

J: I vas veure-hi grups d’immigrants en aquestes activitats? Hi veus grups d’immigrants o no?

R: No, mai. No, molt rarament, potser sí algú però no.

J: Ja... Llavors, com a pregunta més general, creus que els nouvinguts participen en la cultura val·lenca? O creus que més aviat estan al marge...?

R: Estan al marge, jo crec. Excepte casos puntuals i... sí que s'intenta des de... jo sé que des de l'associació del Barri Antic s'intenta bastant, però és com que s'arriba en moments determinats, a gent determinada, però no, no s'arriba a crear una... no sé com dir-ho, una relació social estable.

J: Sí, vale. Coneixes alguna associació que sigui, només, de població nouvinguda?

R: No.

J: I has pogut percebre alguna activitat cultural que hagi dut a terme la població nouvinguda? O creus que més aviat es duen a terme en privat, o en públic? Pregunto així en general, a veure què creus...

R: No em sona res, no t'ho sé dir.

[BLOC IV - Convivència]

J: Molt bé, doncs ara passem a parlar de la convivència. A banda dels problemes dels edificis, inseguretat pel carrer, etc. creus que hi ha una bona convivència al barri?

R: Jo crec que sí, excepte això, casos puntuals de nuclis conflictius, que hi ha una família molt conflictiva o una casa amb gent molt conflictiva, també hi ha narcopisos i tal... excepte aquests nuclis puntuals jo crec que la convivència del dia a dia del barri és bastant bona.

J: I aquests casos puntuals que dius creus que és un tema que cal tractar?

R: Sí, clar, evidentment.

J: Vale, i tu, a part dels veïns, personalment has tingut contacte amb persones d'altres cultures? O només amb els veïns i ja està?

R: En quin sentit, del barri?

J: Sí, del Barri Antic, si pot ser.

R: Jo crec que no, no gaire.

J: T'has trobat... Abans que hem parlat d'unes situacions problemàtiques i tot això, creus que es tracta de població autòctona o població immigrada, en aquests casos? O sigui qui hi està més involucrat? O bé per igual, o és indiferent...

R: No n'estic segura. En general no són persones d'altres països, sinó que són... però no sé si són de Valls o són d'altres llocs, crec, les persones que comporten més problemes. I en general són persones amb problemes de drogodependència. Sí, no crec que sigui població immigrant o almenys no d'altres països.

J: T'has trobat en alguna situació en què has rebut ajuda de la gent del barri?

R: Mh... crec que no però no l'he buscat o no m'ha calgut de moment.

J: Les situacions de conflicte, tornem-hi... és que potser ja m'ho has respost, però t'ho pregunto perquè no m'ha quedat massa clar, ara. Creus que es genera entre les cultures? O sigui si hi ha un xoc de cultures o més aviat són conflictes d'això, de drogues o tal... no entre cultures?

R: Jo crec que, potser hi ha alguns conflictes petits entre cultures, però no crec que siguin majoritaris. Hi ha més problemes... això, situacions i problemes amb drogodependents o últimament hi ha molts problemes amb gent que ocupa cases i això. Però no crec que sigui un tema cultural.

J: A diferència d'això, perceps alguna situació que sigui favorable entre les cultures?

R: L'únic que sí que veig en el dia a dia, que només ho veig perquè tinc el cotxe aparcats a l'Hort del Carme és entre les mares de l'escola de L'Enxaneta sí que hi ha molta relació entre mares de diferents cultures i sé que quan es fan actes culturals (que abans no ho he comentat), sí que les persones d'altres cultures que acaben anant a actes culturals acostumen a ser mares de l'escola, crec. O almenys és la sensació que tinc jo.

J: I tu quan passeges pels carrers i això, hi veus gent de diferents cultures? O sigui, la diversitat cultural la perceps pel carrer?

R: Sí.

J: I hi veus algun grup d'immigrants més que d'altres, a fora al carrer o estant-se pel carrer?

R: És bastant divers. Crec que hi ha..., sí que hi ha molta immigració del nord d'Àfrica, però no és tan hegemònic com en altres llocs. Per exemple, a Vilarodona sí que quasi tota la immigració era marroquí o del nord d'Àfrica. I aquí no ho veig tan hegemònic, hi ha bastanta

diversitat... hi ha gent d'Europa de l'Est, no ho sé, hi ha molta gent sud-americana o centreamericana. Bastant divers.

J: I pel carrer, si te'ls trobes pel carrer, normalment què fan? Si t'hi fixes en algun moment, quines pràctiques duen a terme entre ells, si estan passejant, si estan quiets, si interactuen entre ells...?

R: [riu] No ho sé, depèn... Sí que hi ha alguns grups de, jo què sé, persones subsaharianes que s'ajunten. Per exemple, a El Pati sempre n'hi ha moltes. Després les mares del nord d'Àfrica que s'ajunten per portar els nens al col·le. No sé què dir-te més.

J: Ja em serveix. Una pregunta una mica similar... si la gent nouvinguda creus que interacciona amb el seu propi col·lectiu o bé interaccionen per exemple també amb població autòctona o amb població d'altres cultures.

R: Hi ha de tot. No ho sé, i segons el context. En alguns contextos interactuen més amb altra gent i en alguns contextos són més interns segons el tipus de població. Sí que és veritat que a Vilarodona potser estava més separat, pel que percebo jo que potser no és la realitat, aquí hi veig més diversitat i menys aquestes zones, aquesta gent en concret, aquestes zones d'aquesta gent i només interactuem entre nosaltres. No ho sé.

J: Em serveix que tinguis la visió de Vilarodona i de Valls, està molt bé. I, per finalitzar, coneixes si es duen a terme actuacions per part d'associacions o per part de l'Ajuntament per promoure la convivència entre cultures? Ho coneixes?

R: Sé que es fan coses, el que passa que no sé si són actes puntuals o si realment funcionen i són més extensos en el temps. No ho sé.

J: En relació a aquesta pregunta, tu com a residenta creus que és un tema important a tractar? O no fa falta perquè hi ha més o menys un consens entre les cultures?

R: Crec que sí, però que en general falten elements de dinamització del barri, no sé si només de nivell cultural o intercultural, sinó en general. Hi falta una mica aquesta dinamització o que hi hagi més relació entre tots, sobretot entre estrats socials diguem-ne, que hi ha una mica la gent que hi viu i la gent nouvinguda que és més pobre i que potser no s'està creant tant aquesta dinamització de tots els àmbits

J: Molt bé, doncs si vols afegir alguna cosa, sinó la meva entrevista s'ha acabat.

- Explicació del perfil

Pseudònims: Dolors i Fernando

Matrimoni.

Dona: 70 anys aproximadament. Jubilada. Ha treballat de professora de secundària. Ha nascut i sempre ha viscut a la mateixa casa del barri, excepte 10 anys que va estar a Barcelona.

Home: 70 anys aproximadament. Jubilat. Ha treballat de professor de primària. Ha viscut al barri (i a Valls) des de l'any 86.

J: Entrevistadora (jo)

R: La dona

A: L'home

[BLOC I - Introducció i presentació de la persona]

J: Bé doncs, moltes gràcies en primer lloc per haver-me respost i per voler-me ajudar en el treball. Estic estudiant Sociologia, tal com us vaig dir, i faig un treball sobre el Barri Antic i la convivència entre les cultures. En primer lloc, us podríeu presentar una mica, el vostre nom, a què us dediqueu, si sou de Valls de tota la vida o no, etc.?

R: Jo em dic XXXX i sí, de tota la vida ja vaig néixer aquí en aquest barri, al Carrer Sant Antoni. Vaig ser professora de secundària però jubilada ara ja.

A: Jo soc el XXXX i visc a Valls des de l'any 86, soc mestre jubilat i hem viscut sempre en aquesta casa, al Carrer Sant Antoni, a la part vella, sí.

J: I concretament al Barri Antic, sempre hi heu viscut?

R: Mentre he estat a Valls sí. Durant 10 anys vaig estar a Barcelona. Però sí, sempre aquí. Aquesta era la casa dels meus pares.

[BLOC II - Barri Antic]

J: I el motiu pels quals vau venir a viure al Barri Antic? Suposo que és pel tema familiar...?

A: Home, vam estar a punt de marxar a un extraradi de Valls, al Fornàs. Però vam valorar i per la qüestió familiar ... no ens vam replantejar mai de tornar a marxar cap a fora, perquè som al centre, la vida cultural, a prop de l'hospital, ... tenim totes les comoditats, a part de que la casa és gran i això canvia molt, no? Però és molt millor estar a la part antiga que no a l'extraradi. Tenim les botigues i tot.

J: I la vostra experiència com ha estat? La vostra experiència viscuda al barri com, per exemple, si us agrada o si no en general?

R: Ens agrada però hem vist molts canvis, moltíssims.

J: Mira, sí, aquesta és una pregunta que també us volia fer, si creieu que ha canviat al llarg dels anys el barri.

R: Quan vam arribar encara hi havia bastantes botigues, hi havia gent eren grans, potser hi vivien dones soles, homes sols... Vam veure com els fills s'anaven casant i anaven marxant. Anaven cap a Mas Clariana o se n'anaven cap al Fornàs, però encara hi havia moviment de gent i de botigues. I no sé a partir de quan, el 2000, ja començava a estar bastant malament. Els edificis han anat caient, caient ... i aquest carrer en concret, el carrer de Sant Antoni, a l'haver-hi un forn de pa al costat de casa i una mica més enllà hi havia Ca Les Taronges (pastisser) i davant hi havia un barber, hi havia moviment de gent. Però des que es va morir el forner [es va anar abandonant el carrer]. Com ara amb el confinament, amb abans del confinament no hi trobem cap canvi.

J: Ja, perquè veieu que han anat decaient diguéssim botigues i etc.

R: El silenci ja hi era des que es va morir el forner.

J: Sí, sí. Llavors, sobre el barri hi ha la problemàtica sobre els edificis, inseguretats, la neteja, el comerç,... tots aquests problemes. Coneixeu aquest discurs? Creieu que s'adequa a la situació a la situació real del barri?

R: Que els edificis estan malament, hi ha moltes cases que estan tancades, hi ha cases que estan tancades i encara estan tal qual com quan van marxar o es van morir, hi ha cases que encara estan plenes i les que no les han anat buidant; els delinqüents els han anat buidant, eh, no vull dir la família, han anat entrant. I hi ha inseguretats? Doncs em penso que bastant semblant com a tot arreu, la inseguretats. No crec que sigui més forta aquí al barri vell que al Fornàs o per allà a l'Avenir.

A: Jo crec que és més temptador anar a robar en un barri ric que no pas al barri vell. Perquè pots atracar a un avi, però normalment tampoc tindrà tants diners com per robar. El problema està que la gent és molt gran i, per tant, la capacitat adquisitiva de la gent tampoc és com un

matrimoni jove... Hi ha cases que són molt petites, que no estan adequades. Clar la gent en comptes de fer una reforma i gastar-se diners i fer la reforma doncs van aprofitar i van marxar cap al Fornàs, cap a Sant Josep Obrer, cap a on sigui, no? A ells sí que els hi agrada viure al barri vell, però han hagut de marxar. És com si has d'anar a buscar-te feina, inclús. I en comptes d'anar-te a buscar la feina en X lloc, vas a buscar un lloc que tingui més sol, que tingui més condicions.

J: Ja, ja... Vale. I considereu que és un bon barri per venir-hi a viure, malgrat totes aquestes problemàtiques?

A: Jo crec que és el millor barri, el millor barri de Valls. El tema està en que s'han de tirar cases, s'han de fer habitatges nous, s'han de posar ascensors, s'ha de donar una altra possibilitat perquè a dia d'avui si comences a fer obres, per petites que siguin, els que surten quasi que s'han de comprar un pis nou. Per tant, un matrimoni vell no pot fer-ho.

R: Ni un de massa jove tampoc.

J: Pel que fa a la gent del barri, creieu que és positiu, també, per venir-hi a viure?

A: La gent que està al barri està super contenta de poder ser al barri, tant gent que han vingut de fora com gent que hi ha viscut tota la vida, per tant, no hi ha problema. Gent de fora que diguis immigració, marroquina o d'altres llocs no són problemàtics. No hi ha problema al barri. Si hi ha delinqüents, són delinqüents del país, no són delinqüents de fora.

J: Potser és més el discurs que existeix que no pas la realitat?

A: Sí.

R: A mi no m'agrada fer servir la paraula "barri", perquè per mi no vivim al barri, vivim al centre, al centre de Valls. Nosaltres estem vivint al centre de Valls, *lo* altre sí que són barris: Les Comarques, etc. Però nosaltres som [...]. Per exemple, qualsevol tema, ja sigui social, de festa o el que sigui, ens toca a nosaltres, a l'associació (nosaltres que som de l'associació) tots aquests aspectes de Valls de tota la vida és el que es toca.

J: Molt bé. Em podeu explicar alguna experiència bona que us hagi passat com a residents del Barri Antic? Si us enrecordeu d'alguna, per exemple, passejant pel carrer o estant dins de casa, la relació amb els veïns, ... o alguna cosa?

A: Home, aquí tothom es coneix i la solidaritat entre els veïns a l'hora d'acompanyar-nos, d'ajudar-nos,... això existeix, és com un poble. Després, una de les experiències positives que vam tenir va ser la creació de l'associació de veïns cap a l'any 2000, no? Això va ser important perquè la gent comencés a parlar dels problemes que hi havia al barri, però com

que hem estat enganyats per ajuntaments... han fet propagandes, propagandes, han demanat diners que no sabien a on acaparar ... i continuem igual.

R: Perquè no en saben...

A: No saben com resoldre el problema.

R: Diuen que és un problema general a tot arreu, que és llei de vida, que això passa a tots els pobles, que això passa a totes les ciutats,... però noi, s'omplen de paraules i no.

J: De part de l'Ajuntament, això?

A: De part de l'Ajuntament, de part del Govern de la Generalitat, de part del Consell Comarcal, etc. són tot propagandes. I gasten més en la propaganda que en les ajudes. O sigui nosaltres en les obres, que hem fet bastantes obres, no hem demanat mai ajudes...

R: Sí, vam demanar-ne la primera vegada, però ja no n'hem tornat a demanar mai més. Perquè entre fotos, plànols, etc. No demanem ajudes perquè vam tenir una mala experiència la primera vegada perquè demanen tota una sèrie d'informes arquitectònics, plànols i fotos i tot, i amb això ja tens pagat l'ajut que t'han de donar.

A: O sigui, la primera vegada que ho vam demanar, que va ser fa 40 anys que vam demanar per fer una obra important, ens va sortir la broma per 250.000 pessetes en aquella època de *gastos* per rebre una subvenció de 75.000 pessetes. M'entens? La segona obra important que vam fer ara fa 8 anys, que vam fer a la façana, ens va resultar de l'ordre de 35.000 euros i no ens van donar subvenció. I, al final, com que vam guanyar un premi de patrimoni per haver restaurat la façana i vam anar a recollir-lo —que era una placa, no eren “quartos”— i es van queixar de la falta de sensibilitat de l'Ajuntament, automàticament, l'Ajuntament per solucionar-ho ens va donar una subvenció de 3.000 i *pico* d'euros per acontentar-nos i “fer-nos callar” la boca.

R: Ens hi posen traves. Això viscut per nosaltres i el mateix paleta. Haurien de posar-ho a la gent més fàcil.

A: El servei tècnic de l'Ajuntament hauria d'estar no subeditat però sí ajudar a la gent gran que vulgui fer algun tipus de reforma, gent gran o gent jove que vulgui fer algun tipus de reforma perquè si tu has d'anar a un professional perquè faci els plànols, etc. al final et van demanant i demanant... I al final dius que prefereixo no fer-ho i marxo a viure a fora del barri.

J: Ja... I em podeu explicar alguna experiència dolenta que us hagi passat al barri? O ja més o menys és el que m'heu explicat...

R: Com a bona, comentar la creació de l'associació de veïns, i com a dolenta, per exemple, aquesta de la façana va ser molt desagradable... perquè anàvem a reunions de veïns i a mi em tiraven, encara, que comencés a arreglar la casa, la façana.

A: Però qui t'ho deia era gent de l'Ajuntament.

R: Clar, concretament gent d'Ajuntament. I quan vam anar a demanar els permisos i tot doncs mira, ni una facilitat ni res, al revés.

A: Sí, al revés. Ens van tenir els permisos encallats durant mesos i, com que, corrien pressa, ens vam posar en contacte amb el servei de Tarragona i, automàticament, allò es va desencallar.

R: És una casa catalogada i no vam tenir facilitats, saps? L'experiència va ser dolenta.

A: Tots els colors polítics s'han portat malament amb el barri.

J: I creieu que... més o menys crec que me l'heu respost, també, però creieu que la població autòctona ve a viure al Barri Antic? O bé no hi ve a viure?

R: Bé, hi ha gent jove que busca pisos, que busca cases, i no en troba. O, ara últimament, ha passat que, d'ençà l'enrenou del Museu Casteller hi ha propietaris que es pensen que això es reviurà i es reviscularà, aquí farem el negoci. Ara ja van veient que això del Museu Casteller no sortirà mai, no? Però fins ara s'ho pensaven, hi ha propietaris que s'ho pensaven.

A: Jo crec que no, que el que no pots fer és tenir una casa en males condicions i voler-la llogar, una parella jove o el que sigui, i voler-ne treure un profit. Les cases han de tenir condicions, tenir-la en condicions per poder-la llogar. La gent està disposada, intenta venir al barri, però el que no els hi pots fer és dona'ls-hi cases dolentes.

R: Però gràcies als immigrants s'aguanten, perquè pisos que la gent d'aquí no els agafaria ni els joves l'agafarien, doncs els agafen, per exemple, molts marroquins. Viuen en uns pisos i en unes escales que per allí no hi entraria ningú, i això fa que aquell edifici es vagi mantenint.

J: O sigui creieu que la població immigrant sí que és població que hi ve a viure, al barri?

R: Venen, i després marxen, també.

A: Bé, si poden aconseguir un pis en millors condicions marxen; un pis que tingui llum, que tingui altres condicions perquè aquí viuen en llocs dolentíssims.

J: I participeu o heu participat en alguna associació en relació al barri?

R: La primera la vam crear, va sortir d'aquí i d'una altra casa a nivell de veïns de tu a tu amb uns paperets, buscant adreces, telèfons i quedant a tal hora, un dia i hora a l'Aroma Vallenca, que ens van deixar un local i vam començar així, "pim pam". I ara, tampoc tenim cap càrrec a l'associació, però també ho som de l'associació. A més a més, dins de l'associació ara han creat un grup de dones del barri, no sé si te n'has assabentat d'això. Un grupet que ens trobem i vam començar més que res en qüestió de la memòria, som les dones d'aquí a Valls.

A: Una altra activitat important i positiva que vam fer va ser, a l'any 2002, hi havia un grup de joves que seria la CUP actual, [...] estaven en un local a la muralla de molt males condicions i una caseta nostra del Carrer Nou la van reformar, la van deixar en condicions i els hi vam poder llogar perquè portessin el casal, que llavors ells tenien a la planta baixa el bar.

R: La Turba.

A: Sí, ja la deus conèixer, La Turba. A la primera planta la sala d'actes i a la segona planta hi tenien les oficines. I han estat allà des de l'any 2002 fins a l'any 2019, hi han estat 17 anys. Aquest col·lectiu de joves van fer activitats al barri, es van involucrar al barri i feia que 50 o 60 persones doncs vinguessin de continu. Això abans de la biblioteca, fent activitats o tot tipus. O sigui que això ha sigut molt important perquè gent d'aquest col·lectiu s'han quedat al barri, i si no n'han vingut més [ha estat] perquè no hi havia més cases en condicions.

J: O sigui, no és perquè la gent no vulgui venir-hi a viure des d'un principi, és per les condicions que hi ha i per tot això que m'heu explicat.

R: Els propietaris tampoc en tenen masses... no s'hi impliquen massa. Els propietaris han marxat. Per exemple, a la merceria, no? Doncs a tot aquell espai hi va tenir una mala experiència de lloguer, ja no l'ha volgut llogar més. I a dalt hi tenia pisos i des de baix li van entrar cap dins i li van anar buidant el que tenia de la casa, la propietària no ha sabut com arreglar-ho, no ha tingut massa suport institucional i ara està, doncs mira, com un nínxol d'un cementiri.

A: El propietari ha de tenir ganes de que li ocupin un local i no posar uns preus [elevats]. Nosaltres, per exemple, quan els hi vam deixar el local a La Turba, el mateix dia ja tenien un membre que ja volia venir i es va fer el lloguer d'un dia per l'altre, per què? Perquè tenia condicions i perquè no hi havia cap problema econòmic.

R: A més a més, aquest ja havia anat buscant lloc.

A: Buscava un pis del barri i no trobava llocs en condicions i clar, a ell li agradava molt més viure aquí al barri [que no pas] cap al Carrer Avenir, o al Passeig de l'Estació, o Sant Josep Obrer.

R: [...] però tampoc l'Ajuntament ha fet possible que aquests propietaris ho entenguin i siguin receptius.

[BLOC III - Diversitat cultural]

J: Passem a parlar... quina relació manteniu amb la població autòctona del barri? Hi teniu molta relació,...

R: Sí, amb la gent d'aquí al carrer, s'han fet coses, per exemple, aquest hivern amb una senyora gran hem recuperat els balls tradicionals que hi havien aquí a Valls, aquelles galetes que es feien per Sant Blai, mh i... la cassola. Això és intergeneracional, vull dir que aquella senyora té quasi 90 anys, jo en tinc 60 i *pico* quasi 70, i també un noi jove feia l'explicació, aquest en té 20 *pico*, i també viu al barri al mateix carrer. Ara, per exemple, amb el confinament hi ha un grup de veïns —a part de l'associació de veïns— del carrer que porten pa, porten formatge o quelcom així alimentari, ara de moment, que ho porten amb una casa, ho poden anar a recollir o ho van a buscar.

J: Hi esteu molt en contacte, doncs.

R: Sí, autòctons, eh, de fora no.

J: Vale, això és una pregunta. Gent nouvinguda, en coneixeu o hi teniu algun tipus de relació...?

A: Aquests nouvinguts que fa uns 30 anys que viuen a Valls. 30 anys, no és de fa 2 anys, perquè de finals dels 80 que ja vivien aquí al barri. Finals dels 80 principis dels 90 ja vivien al barri. Doncs aquesta gent fa una vida tancada. Estan confinats a casa, només surten a buscar a la canalla quan eren petits. Una vegada que poden venir sols a casa ja no surten; i no les veus mai. Aquestes dones ja no surten. L'home sí que surt a treballar i a comprar, però aquests no tenen cap tipus de relació.

R: I viuen davant, però davant. L'altre dia a les 8, a l'hora d'aplaudir, sentíem aplaudir i es veu que aplaudien des de dins, amb la finestra oberta, la cortina, i pel moviment que veies de la cortina veies que estaven aplaudint però des de dins. O sigui, a aquestes dones, jo potser l'he vist una vegada que estava embarassada i em penso que devien anar cap a l'hospital a parir. Sé quina cara té però no l'he vist mai més.

A: Jo aquella senyora, la última vegada que la vaig veure, igual era l'any 94 o 95 perquè portava la canalla a l'escola, res més.

J: Aquests són els que heu dit que portaven 30 anys?

A: Sí. Aquesta gent va començar aquí a Valls a treballar amb la pell i a les deixalleries, o sigui a qüestió de brossa i neteja, els homes.

R: Clar, després van venir les dones.

J: Vale, i amb els veïns, els coneixeu? Quina relació manteniu? O són els que ja heu dit...?

A: Sí, normalment la gent no canvia, o sigui, si marxen del barri és per anar-se'n fora per la qüestió de que la casa està en millors condicions

R: Són contats els veïns, no pensis que n'hi hagin gaires. Perquè nosaltres per un costat sí que tenim veïns però per l'altre costat no hi ha ningú, hi ha una, dues cases sense ningú; després n'hi ha una que hi viuen dues germanes, després n'hi ha una que la van tirar a terra. I al davant hi ha uns pisos que són aquell bloc de Ca Les Taronges que allí també hi ha pisos buits; hi ha molta gent bastant de pas allí, gent jove de pas que marxen i no sabem el motiu, però igual s'hi estan un any i marxen i no sabem si són les condicions de lloguer o que el pis està malament o que han de marxar ... però hi ha moviment.

J: I creieu que la diversitat cultural és un dels trets del barri?

R: Potser sí que n'hi ha més, perquè com que les cases són més senzilles i deu ser el lloguer més econòmic potser sí que en venen més. A Sant Josep Obrer no hi aniran a viure. Ahir, per exemple, ara penso, ma germana tenen una terra i la porta mon cunyat sempre i hi va un noi que és de Gàmbia a ajudar-lo, però clar, ara amb tot això del confinament no hi ha pogut anar. Aquest es veu que viuen tres homes en un pis per allà a baix a darrere del Carme i ahir el va trucar per a veure què havia de fer perquè tenien gana. Hi va anar i se'l va trobar prim, prim, i l'altre que vivia amb ell ha anat a treballar però no ha cobrat. I clar, van haver de recol·locar-los, a veure qui se'n cuidava doncs a través de l'associació, la XXX, que ara és la que ho porta, doncs ho va lligar tot i avui ja anaven a buscar menjar a Càritas i a La Taulada. I ell els hi va anar a buscar menjar i els hi va portar coses, ous, fruita, pa... i així els veïns de davant van sortir: "Ja està bé, donar menjar als africans...". Clar, aquesta gent no havia anat a demanar mai res. O sigui, anaven a treballar, vivien justos però anaven fent, però clar tenien gana.

A: La convivència amb la gent de fora, que ha vingut de fora, ha sigut correcte. Educats, no hem tingut problema amb ells, la canalla si juga al carrer doncs... tot normal amb la gent. El que passa és que els adults es queden a casa i no participen en tot el moviment social del

barri, sigui associació, sigui festa,... o sigui, van a treballar i es queden a casa seva, però problemàtics dins del barri ni un moment, sempre bé. Ja ens agradaria... és difícil.

R: Les musulmanes, aquestes dones, no s'han confinat, la paraula confinades ja [l'usaven] abans. La de la merceria m'explicava que eren les que hi anaven a comprar més últimament, fils, agulles... i tot perquè aquestes dones doncs viuen com quan fa 60 anys les d'aquí, no? Elles cusen, fan el pa, [...] tota la casa, la canalla... I a la biblioteca no hi van massa, la canalla sí. Hi ha unes nenes marroquines que són les reines de la biblioteca.

A: La biblioteca la fan servir molt com un local [socialitzador]. Usen la biblioteca per trobar-se i amb l'excusa de que van a llegir doncs es poden trobar. No ara que no hi ha escola, abans, quan hi havia tota la normalitat anaven allà. Les bibliotecàries els hi havien de cridar l'atenció perquè parlaven molt, perquè... era un centre social.

R: Aquella placeta de davant de la biblioteca, allí sí que hi ha tot un mostrari de cultures perquè com que hi ha Wifi.

A: I és gratis.

R: Doncs allí en trobes un munt, sobretot homes, elles no es veuen gaire, ja siguin negres ja siguin d'on siguin.

J: I quin tipus d'immigració hi percebeu més? Vull dir, d'on provenen, home o dona, etc.

R: Hi ha famílies que deuen ser... no sé si marroquines o magrebines. I després...

A: Sí, però hi ha molt del Rift, de la part del nord del Marroc, moltes famílies, després hi ha romanesos, brasilers, colombians...

R: Sudamericans, també. Aquests els veus a vegades per la biblioteca.

A: Els sudamericans se'ls veu pel carrer. Els marroquins, magrebins, ... aquests es queden més tancats.

R: I hi havien uns negres aquí darrere a uns pisos que donaven al carrer Sant Pere que no sé exactament d'on eren, jo deia que eren "negres blaus" perquè tenien un color de pell molt diferent ...

A: Bueno, Senegal, Mali... Aquests viuen per allí per la part de la Plaça de Sant Jordi i per la Muralla

J: Vale, i pel que fa al barri, creieu que és un barri que es relaciona amb la delinqüència, els robatoris, problemàtiques...?

A: A veure, hi ha gent de pobresa que no ha sortit mai del pou que són gent més o menys joves (20, 30, 40 anys) i que jo penso que no han anat a treballar mai. Però són gent del país, gent coneguda; gent coneguda per la urbana i gent coneguda pel barri. O sigui tu ja passes pel carrer i sempre et demanen els mateixos, ja els coneixes i, per tant, ja t'apartes.

R: No, a nosaltres no ens han fet mai res, eh, no podem dir res. Ni de dia ni de nit. Jo quan anava a reunions de veïns a vegades havia tornat a les dues a casa i em trobava a gent “bona nit i bona nit”. I els delinqüents com que saben que som de per aquí ja no... ens coneixen i saben que nosaltres els coneixem. Fins fa poc hi va haver un bar aquí al Carrer Sant Antoni cantonada al Carrer Nou, que allò sí que va ser un problema enorme. Però allò va ser problema perquè la llogatera ho va llogar a un que ho va rellogar, vull dir que els mateixos propietaris te la feien, no? I l'Ajuntament els hi va donar permís i clar, això era un control no de droga, però era un control de la urbana, dels mossos,... Ells avisaven si ara han passat, si no, si van cap aquí, si van cap allà, etc.

J: I la situació de pobresa, també que hem parlat abans —i la situació de delinqüència que hem parlat ara també—, creieu que es relaciona amb determinats col·lectius culturals o creieu que és generalitzat?

A: Són gent... per mi són gent que ha caigut en el pou de la droga, són gent del país que ha caigut en el pou de la droga, i que necessiten diners ràpids; i una forma és robar, ja sigui a un “iaio” que passa pel carrer o sigui a un que va a un caixer o sigui entrant a una casa que està sense cap persona, i robar el que poden. I després malvendre tot el que han robat, com que no els ha costat un duro doncs revendre. Culpa? Dels que roben i dels que compren el que han robat.

R: Sí perquè al Carrer d'en Bosc hi va haver un temps que hi havia un que tenien doncs mira, neveres, forns, etc., però és que van buidar un pis d'aquí al Carrer Sant Antoni i al Carrer d'en Bosc que hi havien fet obres, que era d'un banc, i els veïns van fer gestions, i l'Ajuntament, per veure si trobaven el propietari i no hi havia manera d'aclarir si era a la presó o què. Doncs mentrestant ells van anar fent la feina. I a un pis del costat que es troba buit, una casa buida, ho anaven col·locant allí. Després, ho anaven venent, fins que els hi van tapiar; els veïns es van queixar i els hi van tapiar.

A: O sigui, a dia d'avui, la feina dels veïns és revisar si hi ha algun moviment estrany per poder després trucar a la urbana o els mossos o al que sigui, però després es tanquen els ulls. Truques a la urbana i et diuen “qui ets, el teu DNI, etc.”, i després et diuen “nosaltres no hi podem fer res”... home...

R: “No perquè no som ara aquí prou en plantilla, no podem sortir”. No res, excusa.

J: I creieu que hi ha queixes per part de la població autòctona dels immigrants que s’instal·len al barri?

R: Jo em penso que no.

A: No.

R: A veure, ahir mon cunyat va sentir això, aquells “que ja està bé, donar menjar als africans”, però jo no he sentit... Com a mínim, a l’associació de veïns al revés, la gent busca que aquestes dones puguin anar als llocs, quan s’ha fet alguna xocolatada o així, que vagin amb la canalla, no?

J: Sí, sí... I quan heu dit que heu participat en les activitats del barri, els grups d’immigrants, creieu que no hi participen? No hi podeu observar gent de cultures diferents?

A: Canalla.

R: La canalla sí, a la canalla els hi és igual, no? Són els grans. Alguna vegada aquí davant de la biblioteca que han fet algun acte o així sí que veus algú amb mocador i canalla petita, però són la canalla que estiren a les mares. Però no... podem dir que no.

J: I coneixeu alguna associació que sigui de població nouvinguda?

R: A veure, hi ha algun grup de dones que jo no sé com es diu, això ho sabia XXXX. És que m’ho van dir i no sé com es diuen.

A: Saps què passa, que la gent laica d’aquests col·lectius que els hi han fet tan de mal que veuràs que van cap a l’església, no? Però ja no es poden ni reunir. És a dir, són col·lectius, però no es poden ni reunir.

R: Jo sé que havien fet, m’ho van explicar, [...] un grup de dones senegaleses o gambianes o... hi ha algun grup.

A: Fan alguna festa d’ells i llavors demanen una subvenció a l’Ajuntament i els hi donen 100 euros o 150 euros, molt poca cosa, perquè és en proporció al que es gasten per la festa ... Molt poca cosa però, clar, en funció del que es gasten, si és un 30% doncs un 30% de la seva festa.

R: I fa un any o així, allà on han fet aquest mural al pàrquing, hi va haver una trobada de l’associació gitana. Però jo aquesta associació no sé si és que n’hi ha molts aquí a Valls o són

d'aquí uns quants i van venir de fora ... tot el matí van posar uns jocs d'aquells inflables per la canalla i tot això. Nosaltres sí que tenim relació amb una senyora gitana que venia a cuidar a ma mare, jo ja la coneixia dels anys 90 potser, que portava la canalla al col·legi al Baltasar Segú, que és molt espavilada, i aquesta senyora doncs feia feines per les cases, cuidava la gent gran i així i va venir a cuidar a ma mare; i ara va a cuidar el xiquet de ma filla, amb aquesta senyora sí que hi tinc relació jo. Però amb l'altre col·lectiu gitano, que n'hi ha algun que també ha marxat d'aquí al barri que no sé ara on viuen, que vivien a prop de l'hospital, els van fer fora perquè aquelles cases les havien de tirar.

[BLOC IV - Convivència]

J: Passem ara a parlar de la convivència. Creieu, doncs, que tots els problemes dels edificis, comerç, etc. és un tema que cal tractar, per exemple, per part de l'Ajuntament o per part d'associacions (potser ja ho fan)?

R: I tant que s'ha de tractar, sí. Hi és, la pobresa hi és. Hi ha pobresa, hi ha els propietaris, la relació dels propietaris amb l'Ajuntament, els propietaris amb l'associació, amb els botiguers, ... perquè els botiguers, pocs botiguers que hi ha no viuen al barri i a vegades no es volen implicar prou amb l'associació de veïns perquè ells no hi viuen, però després reclamen coses perquè els hi vagi bé el negoci.

A: *Bueno*, perquè tenen la botiga aquí però viuen a El Fornàs, potser.

J: Mh... Vosaltres m'heu dit que no us heu trobat en cap situació problemàtica del barri...

R: A veure, aquí ens han entrat, també. Vam trobar que ens van entrar per dalt, van córrer per les teulades i van entrar per dalt a la teulada, van rebentar una porta i van sortir per baix. I vam haver d'anar a judici, i clar... Si ens hi hem trobat, hem anat a denunciar-ho. Que, per exemple, ens deien que el problema és que la gent s'excalama però no fa denúncies. Per exemple vam fer una denúncia, que a les 5 del matí va venir "la gitanilla" —que tu ja potser no l'has conegut— i volia rebentar la porta de baix [...], i vam posar denúncia. I clar, al posar denúncia va ser la que va vessar el got; d'allí cap a la presó i de la presó ja no en va sortir, perquè es drogava. Aquesta va viure un temps darrere, que donava al jardí, i llençava totes les bosses de brossa al jardí.

J: Vale, i ... us heu trobat en alguna situació que, al revés, heu rebut ajuda pel que fa a la gent del barri?

R: És que tampoc no ho hem necessitat. Ens hem apanyat bastant.

A: Sí que ens hem trobat... una vegada hi va haver un petit incendi i, clar, el veí del costat de seguida em va deixar...

R: Ah, sí. El del forn de pa.

A: Doncs em va deixar l'extintor per aclarir-ho. O sigui que, que si no hi ha més ajudes és perquè no en necessites, però la gent aquí és com un poble.

R: Clar, procura anar a la perruquera del carrer, anar a buscar el pa aquí a prop,... A vegades has d'anar a comprar, que fas un esforç i et surt més car, però te'n vas al súper a comprar; perquè dius "home, algun dia hi he d'anar", o el peix.

J: Clar. Heu pogut percebre alguna situació que sigui favorable entre les cultures del barri? Creieu que s'ajuden entre ells, o hi ha interacció entre ells?

A: Entre els col·lectius?

J: Sí, exacte, entre els col·lectius.

A: No ho sé, perquè...

R: La canalla són els que ho uneixen tot. I la biblioteca podria ser un gran recurs però no està prou aprofitada.

J: I quan aneu pels carrers i per les places, veieu que s'hi trobi gent de diferents cultures? I, si s'hi troben, què fan pel carrer? O sigui, si es troben entre ells, si xerren, etc.?

A: Es saluden, petons, unes alegries... són més expressius que nosaltres.

R: El dia de mercat, el dissabte, hi ha bastantes dones amb mocador que van a les seves parades, a la dels marroquins van a comprar.

J: Molt bé, i creieu que —potser ja me l'heu respost, només és per aclarir-ho— la gent nouvinguda interacciona amb el seu propi col·lectiu, amb gent d'altres cultures, amb població autòctona...?

R: Són bastant tancats.

J: I coneixeu si es duen a terme actuacions per part de l'Ajuntament? Perquè per part d'associacions ja m'heu dit que sí que es duen a terme, però per l'Ajuntament?

R: Aquesta associació que et dic que hi havien dones gitanes o de no sé on, això m'ho van explicar a l'Ajuntament, d'on neix no ho sé.

J: Doncs, fins aquí la meva entrevista. Teniu alguna cosa més que considereu important?

A: Bé, quan t'he dit abans que el local de La Turba havia sigut positiu a principis del 2000, a dia d'avui un local positiu del barri és el Centre Cívic, a la biblioteca, perquè hi ha un moviment de famílies i de gent terrible. O sigui que molt bé, molt positiu. Per tant, com que hi ha tant de moviment, qualsevol cosa que es faci al Centre Cívic té repercussió amb el barri i amb Valls.

R: Cada dia al matí baixen un munt de dones sobretot grans que van a la “memòria”, que diuen, que fan cursets, tallers i així, i moltes viuen fora i baixen aquí, al Centre Cívic. Els matins hi ha bastant de moviment per aquests carrers, pel Centre Cívic.

A: Perquè clar, tot això abans només podia ser a Casa Caritat, però no és el mateix fer-ho allí, que està a fora de la muralla, que fer-ho aquí a baix.

R: I de passada baixen i, potser, de retruc, passen per la Plaça de l'Oli i compren alguna cosa.

A: És per estudiar el moviment social que hi ha al Centre Cívic i Biblioteca comparat amb la resta de Valls. L'IEV és un centre molt tancat de 15-20 persones, en determinats moments hi poden haver 50 persones —en un dia molt determinat—, però el que és aquí a Valls. Quan van fer la xerrada del [...], 110-120 persones perquè van dir que ja no hi podia entrar més gent; quan van fer la xerrada de la cassola de dijous gras, la sala *a tope*, també. O sigui que ho omplen. I el tipus de gent que hi ve diferent al que et trobes a l'IEV. I clar, si en comptes de l'IEV dius l'AAEET o algun altre cercle més petit doncs encara es notarà més la diferència.

R: Perquè aquí dins del barri vell, a part de l'IEV també hi ha el cineclub.

A: Per exemple, tens el centre de lectura, però que va a determinada gent, minoritària. Però el que és el Centre Cívic, allò és de *fàbula*. Molt popular. Gent de diferents classes socials i que s'omple.

R: I dones molt grans. Fan gimnàstica o fan psicomotricitat, assegudes a la cadira perquè són grans.

A: I amb ganes.

J: Molt bé, m'heu ajudat molt. Moltes gràcies.

E3: Transcripció entrevista feta el dia 24-04-2020

- Explicació del perfil

Pseudònim: Khalid

Noi de 25 anys. Treballa des de casa. Va néixer al Pakistan i va venir a viure al barri el setembre del 2004.

J: Entrevistadora (jo)

R: Persona entrevistada

[BLOC I - Introducció i presentació de la persona]

J: Primer et faré preguntes perquè et puguis presentar, després sobre el Barri Antic i després sobre la gent de barri i això, sí?

R: Sí.

J: Podries presentar-te una mica, o sigui, el teu nom, l'edat i a què et dediques (si treballes o estudies)?

R: Em dic XXX, tinc 25 anys, visc al Barri Antic des del 2004... I ara treballo des de casa, des de l'ordinador, en un projecte futur. De moment porto dos mesos amb això.

J: I on vas néixer?

R: Jo al Pakistan, vaig néixer.

J: I la nacionalitat?

R: És d'allà, de moment.

J: *Vale*, i quant de temps fa que vius a Valls? Això, m'has dit que des del 2004, oi?

R: Sí, el setembre del 2004.

J: I sempre has viscut al barri?

R: Sí, sí, sempre aquí.

J: I has viscut en altres llocs, països...?

R: No, només de viatge, però a viure-hi no.

[BLOC II - Barri Antic]

J: Aquí a Catalunya, concretament a Valls, hi tens la família? Viuen també al Barri Antic?

R: Sí, ara estic vivint amb ma mare, i tinc dos germans petits que viuen a Londres. I tinc família, però no viuen aquí. Tinc família a Espanya.

J: I em pots explicar com ha estat la teva experiència viscuda al barri?

R: Doncs jo considero que molt bé, la veritat. O sigui, he conegut a amics que des de petit que són els millors amics, saps? Són 4 o 5, i són els mateixos. I me n'alegro perquè tenim coses en comú. [...] Jo súper bé, té les seves [coses], però jo molt bé.

J: Molt bé. I pel que fa als veïns i a l'entorn del barri? T'hi sents i t'hi has sentit bé?

R: *Bueno*... això sí que és una mica... va per etapes, diguem. Vam tenir uns veïns abans que bé, després malament, bé, i ara en tenim uns que posen música aquí davant i no puc dormir a vegades. Estan una mica lluny, però ho posen tan fort que se sent. Però a part d'això tot bé.

J: I pel que fa als edificis, carrers, les places, l'entorn...?

R: Ha anat canviant, ha anat [cap a] millor, de fet. Ara està millor que abans. Òbviament, es pot millorar, i molt. Però s'ha intentat i hi hagut canvis que han estat bé.

J: Preferiries viure a un altre barri de Valls o en aquest ja hi estàs bé?

R: Pf... crec que sí, sí. M'agradaria viure... més al centre, soc molt de... m'agrada veure-hi vida. Aquí hi està cadascú a casa seva, com a molt a places, però si estàs al centre veus a gent passant.

J: Pots explicar alguna experiència bona que t'hi hagi passat com a resident del barri? Alguna bona, si, per exemple, passejant pel carrer, estant dins de casa, veïns, etc.

R: Mh... A veure, jo crec que cases com al Barri Antic, a Valls, no sé si en queden poques o no n'hi ha més, i mola molt perquè són de 4 o 5 pisos, depèn de quin, i *mola* quan, o sigui, la sensació aquella d'estar a casa molt... no sé com es diu, acollidor, saps? Quan plou o coses

així. La sensació d'estar a casa així és única. Les cases no són tan grans. Aquesta sensació [per mi] és positiva; i estar al carrer i veure a gent coneguda i saludar... O sigui, hi ha algunes coses que no han canviat, i em recorda a la infància. O quan baixes, que et fixes en alguna cosa i diu "ostres, mira, això segueix igual".

J: Pots explicar, ara, al revés, alguna experiència dolenta que t'hi hagi passat?

R: Doncs, els típics, ja saps, els gitanets aquests, alguna persecució policial, més que res. De fet fa poc, va venir un cotxe per la part de dalt, un altre per baix,...

J: La policia?

R: Sí, sí. I fa poc una casa aquí que van entrar i la policia va trencar la porta. Com una pel·li.

J: Sempre passen coses. I coneixes o formes part d'alguna associació del barri o de Valls?

R: Com a molt conec, no sé si és Centre Cívic, que de petit hi anava. A part d'aquesta, no. Vaig anar allà on hi ha al Portal Nou, de petit, potser 3 anys o 4.

[BLOC III - Diversitat cultural]

J: *Vale*, i pel que fa a la gent del barri, com t'hi sents? Hi mantens relació?

R: Sí, amb els veïns i ja està, només amb els veïns. O sigui, de tot el barri conec els veïns i un amic que viu aquí, o dos, i algú més; poca gent. Potser [conec] menys de 10 persones.

J: Potser coneixes més gent de fora del barri?

R: Sí, de Valls en conec moltíssima, però d'aquí al barri, no. No m'hi identifico, saps? O no hi connecto.

J: Molt bé, i els veïns m'has dit que els coneixies... Quina relació manteniu? És a dir, si hi parles o no, o si us ajudeu o si no, si simplement és "hola" i "adéu"...?

R: Amb una veïna sí, ens hem ajudat. En algun moment, sí, per exemple, anem de viatge o ma mare va al país, "porta'm un regal" o alguna cosa. I amb els altres doncs "hola" i "adéu" i alguna altra cosa, però allò típic. Però com a amics, amb una.

J: I, pel que fa a la gent del barri, coneixes a gent de població autòctona que hi visqui (és a dir, gent que porti tota la vida al barri)?

R: Conèixer... no és que, una del club d'escacs. Però no sé si porten aquí tota la vida. Jo diria que ells porten anys aquí.

J: I hi tens relació?

R: Sí, sempre ens saludem. Ens coneixem des que era petit.

J: I quan vas pel carrer del barri, coneixes a la gent? I si us saludeu entre vosaltres.

R: Bastant, és que de saludar, saludo uf... [riu]. Saludo a un munt de gent. És per que res per respecte. Vaig saludant, no hi ha problema.

J: Molt bé. Si algun cop t'has trobat en alguna situació que has necessitat ajuda, a qui recorres? O sigui, a qui demanes ajuda?

R: Si es de cuina a ma mare, però la resta ja als col·legues. Bé, de cuinar, els germans ho demanem a ma mare perquè cuina molt bé; i si són altres temes ja, amics, més que res.

J: Algun cop passeges pel barri? I si compres en botigues d'aquest barri (pròximes)?

R: Comprar no, comprar no gaire, però passejar sí, amb col·legues. Tampoc és molt però sí que hi ha dies que passem per aquí, quan fem rutes llargues de fora, tornem i passem per aquí i *lo* típic.

J: I què feu, passegeu? Normalment, quan passeges, vas sol o amb els amics, tal com dius? Què feu...?

R: No, sempre amb algun amic, per sort doncs quasi sempre hi ha algun col·lega; o sigui, sol... no, *rarament*, però sempre estic amb algun amic, sí.

J: I pel que fa al barri, creus que es tracta d'un barri amb robatoris, problemàtiques, etc.? Crec que m'ho has mig respost abans, perquè m'has dit que hi ha alguns problemes.

R: No, allò és perquè a vegades és que corren perquè sí. I els robatoris, no n'he vist cap, de moment. Crec que no n'hi ha cap, però els 15 o 16 anys que he viscut aquí jo crec que hi ha hagut robatoris o coses així. Ara bé, és que en passen pocs, el que passa és que passi molt. Almenys, la zona a la que visc jo, el carrer, sempre ha estat bé, sincerament. Com a molt, 4 o 5 cops, però clar, són coses que et queden. Sabem on som i la gent que hi ha, crec que està bé, perquè podria haver sigut pitjor.

J: I ho has patit tu, o ho has sapigut per altres persones?

R: No, jo no. Jo mai. No, és que, podria haver sigut, però jo doncs plantava cara. Si plantes cara, es giren enrere. De fet em saluden i tot aquesta gent, alguns.

J: I en relació a aquesta pregunta sobre problemes, robatoris... al barri, tu has patit algun cop alguna queixa o bé tu t'has queixat per alguna situació negativa que hagi passat?

R: Sí. Posaven música alta. I, clar, el meu pare estava malament en aquella època i vaig anar a queixar-me un cop, però des d'aquell dia va parar, el noi.

J: Has participat en alguna activitat que hagin fet per aquí al barri?

R: Crec que no. A part de la processó, per Setmana Santa. Això perquè està aquí al costat i surto. O pels típics correfocs. Però a les tradicions i això, he participat en tot.

J: Has pogut dur a terme, tu, alguna activitat cultural, més enllà de les que facin aquí al barri? Activitats culturals o festives.

R: Ah, sí, els calçots, amb amics o amb familiars d'amics.

J: I la teva família, hi ha participat?

R: No, ma mare no és molt del tema aquest cultural. Només hi he anat jo. Per Sant Jordi.

J: I tu... és a dir, si practiques algunes activitats que siguin culturals, amb la teva família aquí a casa?

R: Jo no, ma mare sí. De fet, avui comença el Ramadà. Jo no el faig, no tinc cap religió.

[BLOC IV - Convivència]

J: Fent referència ara a la convivència del barri, creus que la gent que viu al barri s'entén? És a dir, creus que hi ha una bona convivència?

R: Jo diria que no, perquè aquí és com... o sigui,estic seguríssim que els que posen música, moltíssimes persones estarien queixant-se. Crec que aquesta gent no ho vol entendre.

J: I a banda de la gent més conflictiva, per dir-ho d'alguna manera?

R: Sí, amb els que coneixes sí. Però la gent que no coneixes, doncs... diria que no.

J: Bé, m'has dit que tens contacte amb població d'aquí de tota la vida de Valls?

R: Sí, moltíssima. Només a la zona del Barri Antic tinc tres amics.

J: I, pel que fa a població d'altres cultures, els coneixes o hi mantens relació?

R: D'altres cultures, només tinc un amic que és marroquí, i ja està. Ah, i també un que és d'El Salvador, tot i que ell no practica la cultura del seu país. En conec d'altres, però el que és amic, amic, només un, dos com a molt.

J: D'acord. T'has trobat en alguna situació problemàtica al barri?

R: Jo no he tingut problema amb ningú, però sí que he vist, o sigui... ocupaven la casa, cases buides. També ve la policia i no feien res, tampoc.

J: I, al revés, t'has trobat en alguna situació en què has rebut ajuda de la gent?

R: No me'n recordo. Jo diria que no molt. Potser en algun moment la veïna. Ah, sí, clar. Em va ajudar un cop que jo no estava a casa i va ajudar a ma mare perquè hi va haver un problema a la canonada... i la va ajudar. És que són amigues, ma mare i ella. La veïna és d'aquí, crec deu tenir uns 40 o 45 anys.

J: La gent t'ha ajudat a integrar-te i a sentir-t'hi a gust, al barri, i al lloc d'arribada en general? O més aviat ha sigut perquè tens la família aquí (o per altres motius)?

R: No, és complicat, perquè ja fa temps. No va ser fàcil, òbviament. El tema del *bullying*... jo i ma germà, saps què passa? Jo i el meu germà mitjà ja ens barallàvem a casa, imagina't. I els intentaven fer *bullying* però nosaltres no ens deixàvem. No va ser fàcil; no vam patir *bullying*, per sort, perquè no ens deixàvem, però ho van intentar molestar. Això va ser a cinquè de primària. A l'institut, quan ja vam començar a créixer, es va relaxar la cosa.

J: Coneixes algú que es faci favors, del barri, o que s'ajudi? Per exemple, si algú que és gran i necessita ajuda, en rep, o altres exemples que coneguis.

R: Jo a vegades intento ajudar. Per exemple, a la XXX, l'altre dia va tenir un problema amb la porta, que no se li obria. Jo tampoc vaig poder perquè estava molt forta, però intento ajudar-los si algú ho demana. No ho he vist molt, però crec que sí que hi ha gent que si algú demanés ajuda —o gent gran demana ajuda— ajudarien. En aquesta la vaig ajudar, però si hagués sigut una altra persona, també ajudaria. A mi m'ho va demanar perquè em coneix, però si demanes, hi ha molta gent de diferents cultures que ajudarien.

J: Molt bé, més enllà del Barri Antic, quines activitats fas durant el dia per la ciutat? Per exemple, si tens temps lliure, si visites a amics, si vas al gimnàs...?

R: Doncs, abans del confinament, el que feia era —a part del gimnàs, òbviament— visitar a amics, *rarament* em quedava a casa. Era més de sortir a fora. Quedava online, quedar per parlar, etc. Però preferiblement, sortir. Soc més de sortir que d'estar a casa.

J: I, per exemple, a les festes majors de Valls, o aquestes activitats, hi participes, m'has dit?

R: Cada cop menys, això sí. Però perquè hi veus a nens més petits.

J: Llavors, és per la qüestió d'edat.

R: Sí, abans sí.

J: Pel que fa a les associacions de Valls, has rebut ajuda? Per exemple, quan vas arribar aquí, per aprendre l'idioma, per tema educació, etc.

R: No recordo com es diu, però al principi sí. Anava a unes classes per aprendre català, i el castellà l'aprenia pel carrer. Perquè si em parlen en català, doncs contestaré en català; però si em parlen en castellà, doncs castellà. Els amics que tenia no parlaven català, ara sí, però abans no gaire. I el castellà l'he après pel carrer, escoltant. Però el català me'l van ensenyar, almenys una base, a primària, van ser tres anys. A part, m'agradava aprendre idiomes. També sé molt d'anglès però no me n'ha ensenyat ningú, l'he après pel meu compte. Tinc curiositat. M'agrada. Ara no sé quina pregunta era.

J: Sí, això de l'idioma.

R: Clar, vaig arribar i no sabia parlar gens de català, a cinquè de primària. Cada X hores em portaven a una classe i me n'ensenyaven. A part, el professor tutor que tenia era molt curiós, també; vaig tenir un bon professor. Ara, si el veig, ens saludem, perquè se'n recorda de mi. Era bon noi, i ell em va donar un llibre i em donava deures per mi, a banda. Dedicava temps a mi, a part. Això és un detall bonic. Molt bé. Molt bo.

J: Creus que, a banda de les associacions d'ajuda de Valls que hi ha, creus que hi faltaria més implicació de la gent del barri?

R: Òbviament. Aquí la gent... jo crec que més de la meitat, o sigui, el 20% viu bé, però la resta viu bé però crec que costa que hi estiguin involucrats.

J: Formes part d'alguna associació?

R: No, cap.

J: I, com a última pregunta, creus que hi falten activitats en què hi pugui participar tothom?

R: Sí, per exemple, Sant Jordi, que ara no s'ha pogut celebrar, on hi pot participar tothom, em sembla bé. Per sort hi ha moltes activitats.

J: Fins aquí la meva entrevista, moltes gràcies!

E4: Transcripció entrevista feta el dia 25-04-2020

- Explicació del perfil

Pseudònim: Alicia

Dona de 44 anys. Treballa en una empresa d'educació social. Ha viscut tota la vida al Barri Antic de Valls.

J: Entrevistadora (jo)

R: Persona entrevistada

[BLOC I - Introducció i presentació de la persona]

J: Bé, primer de tot, et podries presentar? El nom, l'edat, a què et dediques i si ets de Valls de tota la vida,...? Una mica tu, per situar-me.

R: Vale, doncs jo em dic XXX XXX, tinc 44 anys, crec [riu]... Soc educadora ambiental, vaig estudiar biologia i he nascut al barri vell de Valls, al Barri Antic. Vaig néixer al Carrer Major, bueno, vaig néixer a l'hospital però diguem que vaig viure al Carrer Major, fins els 12 anys. I des dels 12 anys fins en l'actualitat visc al Carrer dels Metges. Primer vaig viure en un pis i quan em vaig casar vaig anar al mateix edifici, dos pisos més amunt.

J: O sigui que portes tota la vida vivint a Valls...

R: Correcte, sí, sí.

J: I al Barri Antic, sempre.

R: I al Barri Antic, sí.

J: Molt bé. I per quin motiu vas venir a viure al Barri Antic? O, en el teu cas, per què t'hi vas continuar quedant?

R: Doncs... bueno. Quan vivia amb mons pares no vaig triar, diguem que vam anar a viure on mons pares van trobar un pis. Amb mons pares vivíem damunt de la mateixa botiga que teníem, al Carrer Major, a una casa molt petita, d'aquestes tan llargues i estretes que hi ha al barri... i en un moment donat van trobar una casa, un pis que es venia, que feia més de 50 anys que estava tancat, que no s'hi vivia, aquí al Carrer dels Metges, vam venir a viure aquí. I, aleshores, a l'hora de casar-me i buscar pis, doncs el fet de que, d'una banda que el meu

futur marit tingués en el mateix edifici al primer pis un estudi on hi treballava, i després vam saber que els veïns es venien el pis de dalt de tot i ja no vam buscar més. Vam veure el pis, ens va agradar i ens vam quedar allà. No ens vam plantejar res més ni... bueno, tampoc ens vam plantejar viure lluny, perquè és on hem viscut sempre.

[BLOC II - Barri Antic]

J: I em pots explicar com ha estat la teva experiència viscuda al Barri? Per exemple, l'entorn, els veïns, com t'hi has sentit, etc.?

R: A veure, mmh... a veure, de petita, quan vivia al Carrer Major, recordo que mons pares tenien la botiga, estaven tot el dia matí i tarda a la botiga i, nosaltres, les nenes doncs campàvem per allà a la botiga i moltes vegades al carrer; és una cosa que ara... cada cop es fa menys, almenys en la nostra societat. I recordo jugar al carrer i conèixer els veïns de les botigues de davant, i recordo jugar amb nenes del carrer, a la Plaça del Blat i tot això. Actualment,... a veure, en el meu cas, la relació amb els veïns —a part dels que vivim al mateix edifici, que som 6 famílies i que, evidentment, la relació és molt més familiar— la relació amb la resta de veïns és d'”hola” i “adéu”, no ho sé, és correcte... però no pel fet de ser veïns tenim relació, o sigui, amb els veïns que hi tens més relació és perquè resulta que són pares i els fills van junts a l'escola o perquè tenen una botiga i hi vas a comprar. Però no és que tinguis cap relació. Hi ha veïns que els veus cada dia i no hi parles, perquè no hi tens cap vincle, però vull dir que el fet de ser veïns no és que tinguis un vincle.

J: Però amb les famílies que viviu al mateix bloc sí?

R: Sí, sí. I els del costat també, però vull dir que no hi ha més relació que saludar-se i ja està. O sigui, no som un barri que hi hagi, en el nostre cas, que fem festa major —sí que hi ha una festa major i l'associació de veïns— però diguem que amb els veïns del carrer no és allò que diguem que hi ha una relació més enllà de saludar-te, en positiu però tampoc en negatiu, la convivència és molt correcta. Hi ha molta [diversitat] no només de procedències, que això també hi és, sinó de... no sé com dir-ho, allò que en diuen el “nivell cultural” o l'”escala de valors”. Saps? Tenim veïns amb molta diversitat d'això, però convivent molt correcte. O sigui, si vols te n'explicaré una que va passar fa uns quants anys. Al carrer de sota hi ha una família d'ètnia gitana i al carrer de damunt n'hi ha una altra, i un dia a quarts d'una de la nit comencem a sentir crits: “Me cago en tus huevos!”. Uns corrent amunt, l'altre amb una pala fotent-li cops a la porta, l'altre no sé què... Saps, vull dir que hi ha hagut algun moment que tens algun espectacle d'aquests però després, aquestes mateixes persones, un dia que el XXX [meu marit] i jo portàvem una nevera per portar-la a la deixalleria, venen i t'ajuden.

J: M'acabes d'ajudar força, moltes coses interessants.

R: Després hi ha una cosa curiosa, hi ha uns veïns que tinc més propers a casa, o sigui hi ha una família que, no sé com dir-ne, d'aquest perfil potser se'n diu *xonis*, tipus de persones que tenen una altra concepció de la vida i cultural i tot això, que... jo vaig estar un any fent cursos a Casa Caritat, em van contractar per fer uns cursos a gent que s'estaven traient el carnet [carreter] i el carnet de no sé què, i jo en aquell curs vaig tenir un alumne noi que era veí meu i no ens havíem saludat en la vida. I en aquell moment, des de llavors em saludava; però penses “ostres”, no? I parlant amb ell veus que tenia una escala de valors totalment diferent de tu; pertanyent a altres cultures o altres mons. És a dir, que som veïns, però que realment no ens trobem. Saps què vull dir? O sigui, la convivència és totalment correcta, no és perillosa, i t'ajudaran amb el que sigui, però són vides totalment diferents en aquest sentit. No ho sé. I aquest xic viu tres cases més avall que jo i ara ha tingut un crió i el veus cada dia, i penses “ostres, veus, que curiós”; quasi que ni et saludes, tots sabem dels altres però no hi ha una...

J: Sí, hi ha com moltes diferències.

R: Però més que a nivell de procedències és a nivell cultural. Aquesta gent són d'aquí de tota la vida, no? Però, bueno, els interessos són diferents.

J: I una pregunta que crec que més o menys me l'has respost, creus que ha canviat al llarg dels anys, el barri?

R: Sí, sí, ha canviat sobretot pel tema comercial. Quan jo era petita hi havia botigues al Carrer del Carme, al Carrer Major,... era un centre comercial allò. Llavors, pel fet de que hi hagi botigues, jo crec que les botigues potencien la relació amb la gent, perquè tu vas a comprar i demanes qui és l'última i acabes parlant amb aquella persona; o sigui, tu necessites una excusa per parlar amb la gent. Jo, hi ha una família musulmana que viuen també al Carrer Boronat que ens saludem i a vegades ens parem a xerrar, i és perquè un dia jo vaig anar d'excursió amb la seva filla que anava a l'Enxaneta. Des d'aquell dia, doncs mira, “què tal, com va?”. O sigui, és com un... que necessites una excusa per trencar el gel, no és el veïnat el que fa la relació, sinó és —bueno això passa aquí i em passava a mi quan estudiava a Barcelona—, però és això. Que jo penso que per una banda hi ha les botigues, per altra banda també hi ha el Centre Cívic, quan es feia el pessebre vivent. [...] aquella persona que veus cada dia pel carrer i que no saludes, en el moment que tens algun projecte en conjunt —després ja li preguntaràs com està—. Jo recordo que quan era petita doncs, clar, me n'anava a veure les botigues, i ara mateix no hi ha botigues, pràcticament. A la zona on et dic jo, o sigui pel Carrer Major, Carnisseria, etc. Clar, jo me'n recordo que al Carrer del Carme hi havia una perfumeria i anava a comprar colònia per ma mare; a la Plaça de l'Oli hi havia una merceria, etc. Allí hi tenies aquesta relació. I si ara això hi fos, aquestes diferències a esferes culturals (diga'n-hi magrebins, diga'n-hi “xonis”...) et trobaries a la botiga, i això es barrejaria, o tindries aquesta relació. Clar, ara suposo que tothom se'n va al súper i ja està. I a nivell de barri sí que hi ha l'associació, però no sé fins a quin punt... nosaltres no hi participem massa, a l'associació. Som socis i no estem gaire al [cas]. Però, clar, veig que

l'associació és molt d'una tipologia de persones, no? Que són persones d'origen català, diguem, d'origen de Valls de tota la vida, però no sé si hi ha altres persones.

J: Vale... i pel que fa a la problemàtica dels edificis, la inseguretat, la neteja del barri, tot això, creus que aquest discurs s'adequa a la situació real del barri?

R: Home, això és el que fa patir més, perquè veus cases... bueno, ara fa no gaire, a la cantonada de casa nostra va caure una casa, ara ja l'han tirat a terra; però és que nosaltres des de la finestra fa anys que veiem com un dia veus que la teulada està una mica més [tombat], o al cap de dos mesos que hi ha un forat,... ho vas veient, no? I és una llàstima. Allà davant de casa nostra hi ha la carnisseria que dona cantonada, hi ha una casa que se l'han arreglat dos xics i després hi ha una casa que abans hi havia una botiga de roba, aquesta casa és guapíssima, a part té un terrat, i està abandonada i sap un greu, que dius... és que a més a més, a veure, jo penso que al barri vell s'hi viu bé, hi ha cases molt xules i molt grans, nosaltres tenim una casa de 150 m² amb una planta i un terrat, vull dir que des del confinament, la valorem moltíssim. Clar, troba una casa o un pis de 100 m² ... Realment estan molt bé, i n'hi ha que penso que si s'actués aviat es podrien arreglar, però bueno, suposo que és complicat tot plegat.

J: Van caient, i mira...

R: Sí, i després clar, potser el propietari d'aquell pis ho ha heretat i no té diners ni ganes per dedicar-hi perquè viu en un altre lloc, o és d'un banc, vés a saber... Seria un gran que promoure que hi visqui més gent... i també el rejuveniment de la població

J: Clar. I com a barri, consideres que és un bon barri per venir-hi a viure?

R: Jo crec que sí. Una cosa que valorem molt —no només jo, sinó els meus fills ho diuen molt sovint— és la tranquil·litat, el silenci. No hi ha cotxes, és un barri *peatonal*. És molt *guai*, o sigui, els meus fills i jo anem en bicicleta, des de petits que han anat en bicicleta, tu pots anar fins a El Pati sense cap problema. O sigui jo, per exemple, algun dia que vaig a acompanyar els meus fills a música no envejo gens a la gent del Passeig de l'Estació amb aquelles cues de cotxes de sis a set de la tarda... uns col·lapses de cotxes que dius “però això què és?”, i això no ho tens aquí. I el silenci està molt bé.

J: Pots explicar alguna experiència bona que t'hi hagi passat com a resident del barri?

R: Bueno, home, una de les bones va ser aquesta que t'he comentat abans. Una vegada se'ns va espatllar la nevera i allò que truques a l'Ajuntament i et diuen: “sí, el dijous ho recollim, ho deixes allà”. Llavors, el Pep i jo amb una *peazo* a nevera, allí que no podíem, i va venir un veí que no coneixíem de res i que ens consta que és una persona que segurament té, diguem-ne, negocis poc clars; que un mes abans estava perseguint a un altre amb una pala pel

mig del carrer a quarts d'una de la nit i dient-li “me cago en tus huevos” i el *tio* ve i t'ajuda i tal. I penses “no ho sé”... va ser guai, va ser guai perquè penses que per molt que [tinguem] una escala de valors diferent o unes habilitats diferents en el fons tots som bones persones, no? A vegades [jutges] per les aparences, i dius mira.

J: Sí... Molt bé. I nouvinguda? Portava temps aquí?

R: Portava temps aquí, ja. Clar... en tot l'estiu, que tenim les finestres obertes, doncs hem tingut algun xou. Però els xous aquests són més en persones o d'ètnia gitana o d'origen castellanoparlant, que no pas en persones... O sigui, jo conec persones o bé d'origen romanès o bé d'origen Nord-africà, que és magrebí o així, i la convivència és molt bona. Vull dir, són gent molt respectuosa i molt amable i súper bé. Els que porten marxa són els ... eh [riu], els castellanoparlants, diguem-ho així.

J: I alguna experiència dolenta que t'hi hagi passat? Crec que ja m'ho has explicat, per exemple, els crits...

R: Sí, però jo no la trobo dolenta [riu]. És divertit, a veure, és divertit. Doncs, no ho sé...

J: Clar, depèn de com t'ho miris.

R: És que són mons que no es troben. Vull dir, tens un *paio* que a l'altre li ha fotut una punyelada, però és que a tu no et farà mai res, perquè no estem al mateix món. Jo des del terrat veig on hi ha les plantacions de maria, per exemple. A prop d'on viu ma sogra, allà al Carrer Mitja Galta, que es veu que van venir els de la policia a casa seva, i al *tio* no se li acudeix res més que agafar les torretes i posar-les a baix al carrer [riu]. Però, vull dir, jo crec que si hi ha algun “problema de convivència” és amb aquest perfil. Saps allà on tinc l'oficina jo? On hi tinc el pàrquing. Doncs aquell carreró, que és el Mitja Galta, just a l'altra banda hi ha una casa que allí sempre hi ha gent xunga; i hi havia una família que actualment es dediquen a... agafen neveres i televisors, i allà al mig del carrer els desmunten i reciclen els materials o no sé què fan, però allí no aparquis mai el cotxe, perquè se't punxará la roda, sempre hi ha *tornillos* i coses. I allí hi havia un senyor que devia tenir 30-35 anys que venia a [la meva empresa] perquè li omplísim els papers de l'atur perquè no sabia llegir. I crec que va ser aquest xic que es va matar perquè un dia saltava per les teulades i va caure per un celobert. Clar, sí, sí, o sigui... Per mi no és un problema de convivència, però passa allà al teu costat... És un món diferent que està allà. Aquest et ve “siusplau, ajuda'm, perquè no sé llegir”, i al cap d'un mes s'ha fotut daltabaix perquè saltava per les teulades. Com si fos la cosa més normal de món... Per ells deu ser normal. I tu penses “bueno, no és la meva escala de valors”. Però jo no em sento mai amenaçada

J: Clar, a tu no et fan res, el que has dit abans...

R: No, o sigui, en comptes de veure-ho per la tele ho tens en directe, i penses: “són veïns del meu barri, hi ha aquest perfil”. No ho sé jo si a El Fornàs hi ha aquest perfil, suposo que no, però bueno.

J: I creus que la població autòctona ve a viure al Barri Antic?

R: Jo he detectat, en els últims anys, que hi ha un corrent de gent jove que tenen ganes de tornar i conec a vària gent que s’ha posat a viure al Barri Antic. També sé que hi ha gent que els hi fa por baixar, però també penso que són gent que no hi han baixat gaire. Allò desconegut, fa por... [riu].

J: I la població immigrant creus que hi ve a viure, al Barri Antic?

R: I tant, jo crec que sí. I, bueno, els últims anys ha sigut així i m’imagino que el motiu és per temes econòmics. Vull dir, clar, un pis vell, sense ascensor, que s’ha d’arreglar... doncs és més econòmic de llogar i de comprar, i sort d’ells, eh, sort d’ells, perquè el Barri Antic s’aguanta gràcies a les famílies que hi estan vivint. Tinc uns veïns romanesos que estan dins d’una casa guapíssima. Com que el pare de la família és paleta... Però vull dir, gràcies a ells.

J: I, em sembla que me l’has respost, m’has dit que ets sòcia de l’associació del Barri Antic...

R: Sí.

J: La pregunta era si participaves en alguna associació en relació al barri...

R: Sí, no... o sigui som socis, però poc participatius. Donem suport, diguem.

[BLOC III - Diversitat cultural i col·lectiu immigrant]

J: Perfecte, doncs ara passem a parlar de la gent del barri. Pel que fa a la gent del barri, coneixes a gent de població autòctona que hi visqui? I si hi mantens algun tipus de relació?

R: Sí, conec gent, però la relació és “hola” i “adéu”, saludar-nos; a no sé que hi hagi un altre vincle que no sigui només viure al barri. Jo què sé, per exemple, una persona que té una botiga i hi vas a comprar o haver coincidit junts en alguna altra associació.

J: I pel que fa a la població immigrant? Coneixes a gent que hi visqui i si hi mantens algun tipus de relació?

R: Sí, conec gent que hi viu i hi mantinc relació, bàsicament són famílies que van a la mateixa escola que nosaltres, i el vincle ha sortit de l’escola. El fet de compartir... les

escoles, normalment, són súper socialitzadores. El fet de tenir un fill a la mateixa classe que uns altres, acabes fent relació amb aquelles famílies.

J: Els veïns, ja m'has dit que els coneixes... I quina relació manteniu? O sigui, més enllà de dir "hola" i "adéu", manteniu algun tipus de relació?

R: Els veïns del mateix edifici?

J: Del mateix edifici i del costat o de l'entorn.

R: No... Els del mateix edifici sí, perquè o ara hem de pintar el terrat, o hem de parlar de temes de veïns; o sí que hi ha com una relació més familiar, perquè som una escala de veïns amb sis habitatges, és una mica més que un veí habitual. Però amb la resta de veïns, res, en el meu cas. Suposo que també depèn de la vida que fas, jo normalment vaig a casa a dormir, vaig amunt i avall, tampoc... No és el mateix, per exemple, una padrina que surti a escombrar el carrer. És això.

J: I creus que la diversitat cultural és un dels trets del barri?

R: Sí, sí. Però no només del barri, penso que de la societat, ara mateix. Segur que a Sant Josep Obrer també hi ha diversitat cultural, per exemple. Però sí que és un tret.

J: I pel que observes durant el dia a dia, creus que la gent que hi viu té unes condicions de vida favorables, o no? En comparació amb els altres barris...

R: Clar, com que no he viscut a cap altre barri no puc comprar gaire. Però... jo crec que hi ha de tot; o sigui, evidentment hi ha una part de població que està vivint en aquest barri per això, perquè les cases són velles, no tenen unes condicions, com per exemple, un ascensor, i és més barat viure-hi. Per tant, segurament hi ha una part de la població que tenen problemes econòmics més que d'altres. Però, bueno, també hi ha gent que segur que hi viu per vocació i que no tenen això.

J: La situació de pobresa creus que es relaciona amb determinats col·lectius culturals o bé no?

R: Sí, clar, segurament els que tenen més risc de tenir pobresa són la gent immigrant, sobretot. Evidentment jo penso que, sí que veig que qui té més problemes econòmics són, sobretot, la gent del Marroc, de Romania i també algú de Sud-àfrica. Però jo crec que també hi deu haver gent gran que viu sola que també poden tenir una situació de pobresa, perquè potser només depenen de la seva pensió i aquesta pobresa potser és més amagada.

J: Creus que hi ha queixes per part de la població autòctona dels immigrants que s'instal·len al barri?

R: Jo no n'he sentit mai cap. Mira, et diré una cosa, les persones més contràries de població autòctona que he parlat són d'altres barris. Persones concretes que t'han dit *lo* típic de “què fan aquí, que s'han de treure el mocador, no sé què...”, aquest tipus de coses; les persones que ho he sentit són de zona de Passeig dels Caputxins i més cap al nord.

J: Has participat en alguna activitat del barri?

R: Sí, he fet algun sopar de festa major, i aquestes coses.

J: Perfecte. I vas veure-hi grups d'immigrants, quan vas participar-hi?

R: Mh... No ho recordo. Clar, la població immigrant on participa més és a coses amb canalla. És que els nens són un element molt socialitzador; vull dir, fan unes titelles o fan una coca amb xocolata, allí hi són les famílies nouvingudes.

J: Coneixes alguna associació de la població nouvinguda?

R: En aquests moments no. Sé que n'hi havia hagut alguna, que la conec perquè vaig estar treballant amb ells pel parc de nadal o així. Sé que hi ha una associació de senegalesos, hi havia una associació de la gent magrebí,... però ara mateix no tinc cap contacte ni res. De fet, crec que l'associació que hi havia de gent magrebina, que es deia XXXX, l'associació per promoure l'acostament de les cultures (que la promovia un noi que va marxar de Valls i quan va marxar l'associació es va acabar), la finalitat era més estar present com a entitat, a la mostra de cultures i no sé què. Però ells mateixos crec que no necessiten cap associació, perquè ells, al compartir una religió se'n van a la mesquita i ja es veuen. Era una associació amb la voluntat d'acostar, de trencar barreres ells envers a la societat d'aquí, diguem. No crec que tinguin necessitat d'una associació, perquè ja es troben; van a la mesquita, i això els associa. A nivell de barri, no sabem res més.

[BLOC IV - Convivència]

J: I ara, pel que fa a la convivència, creus que hi ha una bona convivència a grans trets? Crec que m'has dit que sí, abans...

R: Sí, sí, sí... Per part meva, penso que sí.

J: En el teu cas, has tingut relació amb població d'altres cultures? És això, sobretot m'has dit que amb el col·legi, sobretot...

R: Sí. Fins i tot, el meu fill té dos amics que el venen a veure a casa, que són magrebins, i viuen al barri. Amb ells tenim molt bona relació. I, evidentment, quan et trobes amb els pares et saludes i et dius alguna cosa més que “adéu”, no? “Com estàs i què feu?”, diem. Però el motiu és que ells són companys de classe. El motiu no és el barri; són companys de classe que viuen al mateix carrer, per tant, es veuen. I amb ma filla igual, té una amiga romana, però el motiu de veure’ns no és que visqui el mateix carrer, sinó que, a més a més són companyes. Llavors sí que quan veus els seus pares t’atures, i “hola, com va, i tal”. Falta alguna cosa més entre veïns, per tenir vincle, a nivell general.

J: Has pogut percebre alguna situació de conflicte entre cultures, al barri?

R: No, mh... no ho recordo.

J: Vale, i al revés, alguna situació favorable entre les cultures? Per exemple, ajudes entre ells, gent que es faci favors entre ells...?

R: No ho sé, bueno, si contem com a cultura, l’autòctona, sí. Clar, és que depèn de la mentalitat de cadascú. Jo quan ajudo a algú no penso de quina cultura és... El motiu és l’escola, per exemple, he estat molt de temps portant nens a la piscina, a companys perquè el dimecres a les nou havien d’estar a la piscina i a casa seva no tenien el cotxe disponible, i en compte d’anar caminant els portava jo. Però el motiu era que anàvem a la mateixa escola.

J: No tant pel barri, però sí per l’escola...

R: Sí, jo crec que sí.

J: Creus que les persones de diferents cultures participen en les tradicions i la cultura de la ciutat?

R: Sorprenentment... crec que sí. O sigui, el secret són els nens. Clar, per exemple, hi ha nens magrebins que tenen un regal per reis. Perquè és la cultura d’aquí. I per la festa major, Sant Joan, als actes infantils crec que hi participen, i tant. Van a veure-ho... no tots, suposo. Sí que n’hi ha que hi participen, per exemple, també, a la cursa de Santa Úrsula i a aquestes coses. Comença des de baix, perquè aquests nens no són nouvinguts, són catalans. A casa seva potser tenen uns costums diferents, però moltes famílies nouvingudes tenen fills, en aquests moments. Clar, me’n recordo que quan anava a l’institut va començar a haver-hi gent del Marroc, tot eren homes. Jo vaig estar molt temps que no veia cap dona; o sigui, quan vam començar a veure alguna dona amb mocador vam *flipar* tots, perquè clar, primer van venir els homes a viure aquí. Quan els homes van tenir feina, llavors van portar-hi la família. Però jo me’n recordo, quan anava a la facultat, fins i tot, no hi havia famílies magrebines. Una persona gran (avi o àvia) magrebí no n’havia vist mai, ara en comences a veure. Jo veig que això, que elles tenen la seva cultura i les seves tradicions, però crec que moltes tradicions les

estan assimilant igual que la gent d'aquí. Tu fas la mona, que és una tradició cristiana... Al col·legi van fer la mona, i totes les mares (tres quartes parts són de fora), totes van fer la mona i van enviar la foto. O sigui, totes les mares estan fent la mona. Clar, són tradicions que tampoc comprometin molt la seva cultura. Jo crec que sí, que hi participen.

J: Perfecte. I quan vas pels carrers del barri, les places,... creus que s'hi troba gent de diferents cultures? I què hi observes, és a dir, quines pràctiques duen a terme, què fan entre ells (si parlen o no parlen),...?

R: Clar, a les nostres places d'aquí al Barri Antic hi ha certs personatges que sembla que es passin el dia al carrer, fent certes activitats o negocis que no sabem quins són... però, més que de població nouvinguda, penso que són més de parla castellana. Més aquest perfil que no pas persones magrebines o... [d'altres]. La gent que conec que són persones "nouvingudes" les veig amb un perfil molt treballador, molt d'anar a treballar i molt d'estar a casa. El que també és interessant és que hi ha canalla jugant al carrer. Trobo que està bé, i això d'estar al carrer és una cosa que abans en la nostra cultura es feia més, i ara tothom està tancat. Clar, sí que a El Pati hi ha els avis que prenen el sol, una costum molt saludable, prendre el sol i anar a xerrar, però aquí tampoc n'hi ha perquè tampoc hi ha tants espais. *Bueno*, al Portal Nou, també. Però també està bé, per exemple, les dones magrebines moltes ho fan a la tarda de tres a dos quarts de cinc, van a deixar els nens, i com que tenen una hora i mitja, doncs llavors a vegades les veus que van a petar la xerrada una estona i llavors tornen; això també és un costum que trobo que està bé. Una cosa curiosa, també, que a mi em va cridar l'atenció, és que els nens magrebins pel carrer a vegades parlen en català entre ells; cosa que, evidentment, els sud-americans parlen en castellà perquè no han hagut de fer gaire esforç per canviar [...], però és curiós, això.

J: *Vale*, ara només queden dues preguntes. Creus que, amb tot el que hem dit, la gent nouvinguda interacciona amb el seu propi col·lectiu o bé també interaccionen amb gent d'altres cultures o amb població autòctona?

R: Jo crec que no tenen problema en interaccionar amb gent d'altres cultures, el que passa és que, lògicament, interaccions amb qui hi tens alguna cosa a dir-te. Clar, si tu tens coses en comú perquè resulta que va començar el Ramadà, a nivell idiomàtic també. Cada cop menys, però és que hi ha dones magrebines que no saben parlar el català. La mare d'un d'aquests amics que va a l'escola, que deu tenir 30, 35 anys màxim, però és que no parla el català ni quasi el castellà; llavors, clar, és difícil. Depèn molt dels casos, hi ha persones que ser persones nouvingudes molt obertes i que et saluden i fins i tot el fan dos petons quan vas pel carrer, i hi ha persones,.... no?

J: Molt bé, i l'última pregunta, així per acabar, coneixes si es duen a terme actuacions per part d'associacions o de l'Ajuntament per promoure la convivència entre cultures?

R: Doncs no ho sé, o sigui jo no les conec molt... Hi ha el tema de les parelles lingüístiques, que fa Òmnium. I... no ho sé, no en conec cap d'específica.

J: D'acord, i tu creus que, com a residenta, és un tema important a tractar? O que no cal perquè ja s'arriba al consens o perquè ja hi ha la convivència adequada?

R: Jo crec que és important que hi hagi espais de convivència, espais que permetin tenir una excusa per tenir alguna cosa en comú. Penso, també, des de les escoles i la feina que fan les famílies des de les escoles també és molt important. Però fer coses lògiques, o sigui, als nouvinguts abans se'n deien immigrants; ells no són immigrants, volen ser d'aquí o són d'aquí, viuen aquí. Però, és clar, crec que has de fer coses que siguin punts de trobada amb interessos diferents. Pots fer algun taller, per exemple, si saps que els hi agrada molt cosir, fer una taller de cosir... Però deixar que passin coses, i deixar passar el temps, també.

J: Perfecte, doncs fins aquí la meva entrevista, moltes gràcies!

E5: Entrevista (escrita) feta el dia 01-05-2020

- Explicació del perfil

Pseudònim: Ozana

Noia de 22 anys. Treballa a una empresa de coixins de Valls. Va venir a viure de Romania al barri des que tenia 4 anys.

J: Entrevistadora (jo)

R: Persona entrevistada

[BLOC I - Introducció i presentació de la persona]

- Podries presentar-te? El teu nom, quina edat tens, a què et dediques (si treballa o estudia),...?

Hola, el meu nom és XXX, tinc 22 anys i visc a Valls des que era ben petiteta (exactament des que tenia 4 anys). Estic treballant en una empresa d'aquí de Valls de coixins.

- On vas néixer? Quina nacionalitat tens?

Vaig néixer a Romania, per tant, la meva nacionalitat es romanesa.

- Quant de temps fa que vius a Valls? Sempre has viscut al Barri Antic (a tot arreu on hi posa Barri Antic em refereixo a El Pati, també)?

Fa exactament 18 anys.

- Has viscut en altres poblacions (altres països)?

No.

[BLOC II - Barri Antic]

- Aquí a Catalunya, concretament a Valls, hi tens la família? Viuen també al Barri Antic? Vius amb ells?

Tinc els pares i visc amb ells. També hi tinc una tieta.

- Em pots explicar com ha estat la teva experiència viscuda, fins ara, al Barri? (veïns i entorn, com t'hi has sentit i com t'hi sents)

Sincerament, soc una persona que no li dona gaire importància als fets d'altre gent o el que fan o diuen. M'he sentit com una més, ja que vaig molt a la meua.

- T'hi sents a gust al Barri? (Pel que fa als edificis, els carrers, etc.) Preferiries viure a un altre barri de Valls o en aquest ja hi estàs bé?

Sí, tot i que la gent tingui una altre visió d'El Pati i l'entorn, no és com molts pensen. En aquest ja hi estic bé.

- Pots explicar alguna experiència bona que t'hi hagi passat com a resident/a del barri? (Per exemple: passejant pel carrer, estant dins de casa, veïns, soroll, etc.)

Com a experiència bona et puc explicar alguna cosa bona que he fet jo respecte als meus veïns. Des que visc aquí tinc de veïns a dues persones grans la mar de simpàtiques. Sempre els he ajudat a pujar les bosses de la compra, ja que viuen en un 2n pis i no tenim ascensor; i els meus pares també els han ajudat, quan la dona va caure i el seu home no podia aixecar les bosses sol. Gràcies a això, sempre han tingut detalls amb nosaltres, ja sigui portant-nos algun pastís fet per ella, o qualsevol altra cosa.

- Pots explicar alguna experiència dolenta que t'hi hagi passat com a resident/a del barri? (Per exemple: passejant pel carrer, estant dins de casa, veïns, soroll, etc.)

Com a experiència dolenta puc explicar un cop que m'han perseguit fins a casa dos nois de nacionalitat marroquina. Jo tornava el matí, de festa, i just a una cantonada van aparèixer per una pujada dos nois i cada cop caminaven més ràpid, la meua reacció va ser començar a córrer sense mirar endarrere el més ràpid que vaig poder. Vaig tenir sort que just arribava el meu pare de treballar i em va preguntar per què anava tan ràpid, però fins que no vaig arribar a casa no li vaig explicar, ja que estava bastant espantada i l'únic que volia era arribar.

- Coneixes o formes part d'alguna associació del barri o de Valls?

No.

- Alguna cosa interessant de més per afegir sobre el Barri Antic?

Molta gent té mala impressió del barri, però com en tots els barris i llocs de Valls, hi ha de tot: gent bona i gent no tan bona.

[BLOC III - Diversitat cultural]

- Pel que fa a la gent del barri, com t'hi sents? Hi mantens relació? Simplement tens relació amb la gent de casa teva, o bé amb altres persones del carrer, de la plaça, etc.?

Visc en una plaça, per tant, tinc relació amb alguns dels veïns; sobretot amb els que viuen al meu bloc.

- Els veïns els coneixes? Quina relació manteniu? (si hi parles o no) Us ajudeu mútuament (si ho ha necessitat algú)?

Conec els veïns de vista, però amb molts d'ells no hi mantinc relació. Simplement els saludo per educació. Hi ha uns veïns, com he explicat anteriorment, que sí que ens ajudem.

- Pel que fa a la gent del barri, coneixes a gent de població autòctona que hi visqui (és a dir, gent que porti tota la vida al barri)? Hi mantens algun tipus de relació? (si hi parles o no)

Molts veïns de la plaça són gent gran, per tant, des que jo visc aquí ells també hi viuen, suposo que sí que hi viuen de tota la vida.

- Quan vas pel carrer del barri, coneixes a la gent? Us saludeu?

Alguns sí i d'altres no.

- Si algun cop t'has trobat en alguna situació que has necessitat ajuda, a qui recorres? (si no és el cas, a qui demanaries ajuda)

Tenim la sort que la meva tieta viu a la mateixa plaça que nosaltres, per tant, és la primera persona a la que demanem ajuda si és que en necessitem.

- Algun cop passeges pel barri? Compres en botigues d'aquest barri (pròximes)? Què fas quan vas pel barri? Vas sol o acompanyat i quines activitats fas (si creus que et passes estones pel carrer o bé estàs més aviat a casa, si només surts perquè has quedat, etc.)?

Passejar així perquè sí, no hi passejo per aquí, ja que directament no passejo per Valls (no hi ha res a fer ni on anar). Sí que compro a vegades algunes coses, ja sigui sabates o alguna altre cosa de roba.

- Pel que fa al barri, creus que es tracta d'un barri amb robatoris, problemàtiques, ...? Ho has patit tu o ho saps per altres persones? En quina situació? Explica'm alguna cosa que t'hagi passat.

És un barri que és vist com un barri de problemes, però he de dir que la gent també exagera molt. Un dia estava al balcó i vaig veure com un parell de nens li estiraven la cartera a una dona gran que havia acabat de sortir de la perruqueria i la van tirar a terra, el primer que vaig fer va ser cridar i, seguidament, el meu pare va baixar corrents a ajudar-la, mentre jo des del balcó trucava a la policia.

- (En relació a la pregunta anterior) Has patit algun cop alguna queixa o bé tu t'has queixat per alguna situació negativa que hagi passat?

No.

- Has participat en alguna activitat del barri? O has pogut dur a terme alguna activitat cultural, més enllà de les activitats que es facin al barri? És a dir, si amb el teu col·lectiu duen a terme activitats culturals i festives? On les feu (a casa vostra, a casa d'algú altre, etc.)?

No.

[BLOC IV - Convivència]

- Creus que la gent que viu al barri s'entén (malgrat els problemes dels edificis, els carrers, el comerç, etc. que hi pugui haver)? Hi ha una bona convivència, pel que tu has viscut?

Sí, sempre hi ha hagut bon rotllo entre els meus veïns de la plaça on visc.

- En el teu cas, tens contacte (algun tipus de relació) amb població del barri de tota la vida? I contacte amb població de diverses cultures o bé d'altres països que també visquin al barri?

Sí, tinc relació amb gent que és d'aquí i hi porten tota la vida. Però també puc dir que tinc relació amb veïns que són de nacionalitat marroquina i, sincerament, són gent bona. Acostumem a posar a la gent al mateix sac quan no és així.

- T'has trobat en alguna situació problemàtica al barri?
→ que m'ho expliqui en detall (de quina població es tracta)

L'única situació "problemàtica" va ser allò de la dona que he explicat anteriorment.

- La gent t'ha ajudat a integrar-te i sentir-t'hi a gust al barri i al lloc d'arribada en general? O bé ha sigut perquè tens els amics, família, etc. aquí amb tu?

Des de ben petita que soc una noia molt sociable, per tant, he tingut sort que molts dels veïns, quan jo vaig arribar, eren nens de la meua edat; això em va ajudar a poder integrar-me i sentir-me una més.

- Coneixes algú (o si tu mateixa ho has fet) que hagi ajudat a gent del barri, en cas que hi hagi hagut algun problema? (Per exemple, com que en aquest barri hi ha gent gran, si manteniú relació o ajudeu d'alguna manera)

Sempre que els veïns han necessitat o necessiten alguna cosa intentem ajudar. Sempre i quan es pugui.

- Més enllà del Barri Antic, quines activitats fas durant el dia a dia per la ciutat? Què fas durant el temps lliure? Per exemple, si per les festes de Valls surt i va a veure el que fan pel carrer, si es dedica a anar al gimnàs, si va a visitar a amics, etc.

Com bé he dit abans, no acostumo a sortir pel poble. Però sí que algun cop surto, quan hi ha alguna festa, a mirar o passejar, però quan són festes grans, com el Firagost, els Tres Tombs, la Calçotada....

- Pel que fa a les associacions de Valls, has rebut algun tipus d'ajuda? Per exemple, quan vas arribar aquí, per aprendre l'idioma, per tema educació o altres temes d'importància per tu, etc.

No.

- Formes part d'alguna associació?

No.

- Creus que hi falten activitats en què hi pugui participar tothom?

El que falta al poble són activitats pels joves.

- Tens alguna cosa més que consideris important a aportar sobre la convivència al barri?

No, crec que entre les preguntes i respostes, ha quedat ben explicat tot.

Fins aquí la meua entrevista, moltes gràcies!

E6: Transcripció entrevista feta el dia 04-05-2020

- Explicació del perfil

Pseudònim: Valentina

Dona de 31 anys. Treballa de cangur i de cuidadora de persones grans. Ha viscut a Colòmbia i va venir a viure al barri fa 2 anys i mig.

J: Entrevistadora (jo)

R: Persona entrevistada

[BLOC I - Introducció i presentació de la persona]

J: Vale, pues, en primer lugar, para situarme yo, me podrías decir tu nombre, la edad y a qué te dedicas?

R: Claro que sí. Mi nombre completo es XXXXX, tengo 31 años y soy canguero y cuidadora de adultos mayores.

J: Ahá. ¿Y dónde naciste?

R: En Colombia, soy colombiana.

J: Cuánto tiempo hace que vives en Valls?

R: Hace 27 meses.

J: Vale, perfecto. Y siempre has vivido al mismo sitio, aquí en Valls?

R: No, al mismo sitio.

J: Y has vivido en otras poblaciones?

R: No, no. A parte de Colombia, pues, *pa' ca'*.

[BLOC II - Barri Antic]

J: Entonces, tienes la familia aquí en Valls?

R: Sí, actualmente convivo con mis dos hijos y mi esposo.

J: Me puedes explicar un poco tu experiencia en el barrio? O sea, por ejemplo, los vecinos, el entorno, cómo te sientes...?

R: Bueno, la verdad es que el tema relaciones con los vecinos [no tengo mucha] porque igual me la paso trabajando, llego a casa, también he tenido oportunidades de estudiar,... y ha sido poca la relación. Pero con una sola persona así que he tenido como relación en el cole, no, ha sido simplemente la experiencia, muy formal, muy sociable.

J: Vale, y, no se si me lo has dicho, pero te sientes a gusto en el barrio?

R: Sí, sí. Sí que estoy a gusto en el barrio.

J: Preferirías vivir a otro barrio de Valls?

R: Pues la verdad es que me encantaría estar en lugares más poblados, porque precisamente tengo a los niños y [me gustaría] que pudieran salir y ir los domingos juntos. Porque también trabajo hasta el sábado. Y los domingos son poco poblados para acá, la gente se marcha a sus masías, marchan a pasear a otros lugares y el pueblo se queda bastante solo porque los locales comerciales tampoco los abren. Nos encantaría estar en un lugar más poblado, en Reus, en Tarragona,... donde tengas lugares más asequibles para los menores. Más que nada porque tengo un chico de cinco años y iríamos en centros recreativos. Alomejor porque estamos más acostumbrados a las costumbres de Colombia, de estar en lugares así poblados, con ruido.

J: Aquí estáis más en casa?

R: Sí, estamos en casa, cuando salimos por ahí a los parques son un poco solitarios pero bien, igual estamos a gusto.

J: ¿Podrías explicar alguna experiencia que te haya pasado buena, en el barrio? Por ejemplo, paseando por la calle, dentro de casa, con los vecinos...? Primero, alguna cosa buena y, después, alguna mala.

R: Como experiencia, pues que me haya tocado vivir de acompañante con los mayores, porque muchos de ellos están como muy desprotegidos, están solos en casa,... entonces es como conversar con ellos, contarles mis experiencias, mis cosas vividas allí en el otro país.

J: Perfecto.

R: Y una experiencia mala...

J: Sí, por ejemplo, en el barrio, si crees que es un barrio conflictivo, o no...

R: No, nada; la verdad es que no nos ha pasado nada, ha sido muy tranquilo. Así como cosa negativa, nada que haya identificado. Bueno, ahora hay algo que no me agrada mucho. Pues que cerca de mi residencia, el lugar donde vivo, pusieron un bar, es un bar nuevo, y cada ocho días, desde el viernes, el ruido es impresionante, a la hora de salir la gente. La gente llega allí y a las tres, tres y treinta de la mañana es demasiado el ruido, las peleas,... Entonces, no estoy muy a gusto por esto. Pero es precisamente por el lugar.

[BLOC III - Diversitat cultural]

J: Y, aquí en el barrio, conoces gente que sea de aquí de Valls de toda la vida?

R: Bueno... tengo referencias muy positivas del pueblo.

J: Y la gente?

R: No acostumbro a estar socializándome mucho. La gente por aquí se dedica mucho a su trabajo, del trabajo a casa... hay poco tiempo para estar socializando aquí en las calles. Como mucho se saludan, “¿Cómo estás?”, y cosas así.

J: Alguna vez te has encontrado en una situación que necesitaras ayuda?

R: Bueno, he acudido a entidades de trabajo social, he recurrido a “El Menjador”. Entonces allí sí que me han ofrecido ayuda, me han dado media beca. Pero así en un sentido personal pues la verdad es que no he necesitado ayuda. Sí, he utilizado ayudas del servicio social.

J: Vale, me has dicho que pasear por el barrio no mucho...? Pero, por ejemplo, comprar por aquí en tiendas del barrio, de proximidad?

R: Sí, claro que sí. Con frecuencia.

J: Y has sufrido alguna vez alguna queja o tu te has quejado por alguna situación negativa que haya pasado?

R: No, la verdad es que nunca, no me he tenido que quejar. Sí que me quejo del ruido del bar aquél del vecino, pero ellos tienen su permiso, su horario, entonces no hay nada que hacer. Y en otro sentido no he tenido la necesidad de quejarme, no.

J: Y en tu tiempo libre, por ejemplo, cuando no estás trabajando, ¿qué haces? ¿Estás con tu familia?

R: Pues sí, a parte de trabajar, estar con la familia y en casa. Ir al parque, ir al cine, salir a la playa (la que está más cerca, en Tarragona), ir al centro comercial en Reus,...

[BLOC IV - Convivència]

J: Actividades por aquí... Y crees que hay buena convivencia en este barrio?

R: Sí, la convivencia es muy buena en el barrio. Es muy positiva, la convivencia. Nadie se mete con nadie, cada cual va a lo suyo, se sale a comprar lo necesario o su trabajo... La convivencia es muy positiva, la verdad.

J: Me puedes decir si tienes contacto por ejemplo con gente de aquí del barrio de otras culturas? Si los conoces...

R: Los conozco de vista y nos saludamos, gente de otros países. Por ejemplo, yo soy de Colombia, entonces, de República Dominicana, o de Ecuador, o de Bolivia. Les saludo, pero es una amistad lejana. Sí que nos saludamos, "Hola, ¿cómo estás?". Pues amigos así como amistades lejanas. Es decir, gente de otros países, inmigrantes pero de diferentes países. También llevan poco, otros llevan mucho... Simplemente como conocidos.

J: Perfecto, muy bien. La gente te ha ayudado a integrarte y a sentirte a gusto?

R: Sí, sí. La verdad es que la gente que lleva como más tiempo dicen que estarás mejor aquí que en tu país, sobretodo por la seguridad, económicamente también estarás mejor... La educación, en caso de que tengas hijos. En este sentido.

J: Conoces a gente, si no es en tu caso, que se haga favores entre ellos, del barrio, o si percibes ayudas entre la gente?

R: Ahora no te lo sé decir...

J: No pasa nada. Y las fiestas que hacen aquí en Valls, o fiestas populares, las conoces y participáis? Es decir, ¿si vais a verlas?

R: Bueno, las poco que he conocido pues sí, me agradan demasiado. Me agradan por lo que he dicho al principio, me agrada estar rodeada de mucha gente. Sí que he participado, con los pequeños también hemos ido, en los eventos que se hacen por ejemplo en El Pati, en las zonas que hacen este tipo de eventos. Sí que he participado, también, en el día de Sant Jordi,

en comprar libros, en comprar rosas... En la Firagost también, consumir un poco en todos aquellos que vienen a vender. Sí que participo en estas fiestas. Me gusta mucho conocer la cultura, entonces trato también como relacionarme, conocer, pregunto, esto por qué se celebra, esto a qué se debe...

J: Curiosidad.

R: Sí, me parece súper importante porque así la gente, la comunidad se integra. Y yo digo que en mi país no hacen tanto este tipo de festivales, pero me agrada más lo que hacen acá [riu]. Bueno, el festival, etc.

J: Por cierto, antes no lo he preguntado, pero, ¿tu familia y tú hacéis algunas actividades culturales, vuestras festividades?

R: Como te digo, allí era todo más ruido, aquí es como más calmado, la cena... Aquí hay muchas cosas que se celebran aquí y allí no, pero no al revés. Celebramos cosas que son más generales, por ejemplo, el día de la madre o del padre. Cuando son tradicionales sí que nos reunimos con mis familiares más cercanos, que son las primas de mi esposo y ya hacemos como la reunión familiar.

J: Vale, por lo que hace a las asociaciones aquí, de Valls, ¿has recibido ayuda por parte de esas asociaciones? Bueno, ya me has dicho antes, que sí que has acudido al servicio social.

R: Sí, y el tema libros de mis hijos también proviene de los servicios sociales, del ayuntamiento, creo.

J: Y crees que te hicieron servicio, te ayudaron...? Si te sirvió.

R: Sí, ha sido de mucha ayuda.

J: Más allá de esas asociaciones, ¿crees que hace falta alguna otra ayuda? Por ejemplo, más implicación de la gente o otras asociaciones que te ayudaran más para integrarte.

R: Bueno, los cursos que ofrecen de catalán, cultura... también ayuda mucho para integrarse y conocer la cultura. Este servicio, como tratarnos de incluir en la cultura de acá, también me parece importante, a tener en cuenta, y es algo positivo. Sí, para conocer las costumbres y la gente que también convive en el pueblo. Como XXX, que es el encargado de indicar a las personas que llegan, para lograr la documentación, los cursos, etc.

J: La última pregunta: ¿echas de menos algunas actividades para participar, de todo el barrio o de Valls, que pueda participar todo el mundo?

R: Pues que me hagan falta, no. Yo creo que es más bien indagar y saber qué es lo que hay, porque yo sé que existen torneos de fútbol, existen clases de baile, de música, ... Entonces sería indagar, porque yo sé que estas actividades sí las hay. Lo otro es más de relacionarse. Es el tema de participar.

J: Pues ya estaría la entrevista. ¡Muchas gracias por participar y ayudarme!

E7: Transcripció entrevista feta el dia 12-05-2020

- Explicació del perfil

Pseudònim: Musa

Home de 53 anys. Ha nascut i viscut a Gàmbia i porta vivint al barri des de l'any 2005.

J: Entrevistadora (jo)

R: Persona entrevistada

[BLOC I - Introducció i presentació de la persona]

J: Vale, primero decirte que la entrevista solo es para un trabajo y es totalmente anónima. ¿Podrías presentarte un poco? Tu nombre, edad, a qué te dedicas...

R: Mi nombre es XXX, tengo 53 años, la nacionalidad la tengo de Gambia.

J: ¿Cuánto tiempo llevas en Valls?

R: Llevo en Valls des de 2005. Estoy aquí con mi familia, mi mujer y mis hijas.

J: ¿Y siempre has vivido aquí, en el Barri Antic?

R: No, viví en el Barri Antic unos tres años y luego nos fuimos al Blocs Muñoz a vivir cuatro o cinco años allí. Luego volví a cambiarme el piso otra vez al Barri Antic.

J: ¿Has vivido en otras poblaciones, otros países?

R: No, he vivido aquí en Espanya, concretamente en Valls.

[BLOC II - Barri Antic]

J: Vale, has dicho que tienes la familia aquí en Valls y vives con ellos.

R: Sí.

J: ¿Cómo ha sido tu experiencia vivida en Valls, hasta ahora?

R: Yo veo que está bien, porque es una ciudad, un pueblo muy tranquilo y se puede trabajar...

J: ¿Y los vecinos y el entorno?

R: Bueno los vecinos y el entorno, normal. Nosotros no tenemos ningún conflicto con los vecinos, ni ninguna discriminación. Algunos sí, pero no como lo que vemos en la tele y las noticias, en algunos pueblos; aquí no.

J: En general, no. ¿O sea, concretamente sólo alguna gente?

R: Sí, sí.

J: Muy bien. ¿Te gusta el barrio? ¿Y te sientes bien aquí?

R: Sí, y sí.

J: ¿Preferirías vivir en otro barrio de aquí en Valls?

R: De momento no. Si cambiara no sería por el tema del barrio, es porque tengo un piso muy pequeño. Por otro más grande sí que cambiaría, pero no por el motivo del barrio. El motivo es ese, para cambiar el piso para un más grande.

J: Vale. ¿Podrías explicarme alguna experiencia buena que te haya pasado por aquí en el barrio? Una buena, y una mala.

R: La buena es que en el barrio, cuando llega el tiempo de los calçots, hay mucha gente y trato de disfrutarlo. Y, claro, sólo el Barri Antic te lleva esto. Como segunda cosa, cuando pasan los caballos también en el barrio, ponen en la calle flores y esos. Hay muchos barrios que no tienen eso.

J: Claro, las festividades.

R: Sí. Muchas actividades en el pueblo lo hacen en el Barri Antic. Cuando llega la navidad, también mucha cosa lo hacen aquí. Me gusta mucho eso.

J: ¿Y alguna mala?

R: Como mala el ruido de la noche. Hay mucha gente que no duerme, que están en la calle, no paran de gritar. Eso sí que hay en el barrio. No sé por qué. En otros barrios no hay tanto ruido como nosotros. Jóvenes que están por aquí. No sé por qué tiene que pasar en el Barri Antic.

J: ¿Conoces alguna asociación del barrio o de Valls? ¿O si tú formas parte de alguna?

R: Asociación del Barri Antic no la conozco. Solamente conozco un poquito la asociación de los gitanos. La asociación de senegaleses sí que hacemos contacto, con los marroquíes.

[BLOC III - Diversitat cultural]

J: ¿Y, por lo que hace a la gente del barrio, tienes algún tipo de relación, simplemente es un “hola y adiós”, charlas con ellos? Es decir, ¿qué relación tienes?

R: Sí, tengo gente aquí en el Barri Antic que hablamos, y nos saludamos, por la calle. Sí, eso sí.

J: No sé si me lo has dicho antes, si los vecinos los conocías, o si mantenéis relación...

R: Sí.

J: ¿Y os ayudáis entre vosotros, si necesitáis alguna cosa?

R: Sí, sí. En el bloque donde vivo yo, [...] hablamos, cuando salgo... tenemos buena relación.

J: Por lo que hace a la población autóctona, de aquí el barrio, ¿has mantenido algún tipo de relación?

R: Bueno, población... casi no, porque, si los encuentro por la calle sí que los saludo y me saludan, pero no hemos llegado a conocernos como por invitarnos a ir a tomar algo, eso no.

J: Vale, y cuando paseas por las calles del barrio, ¿conoces a la gente? ¿Os saludáis?

R: Sí. “Hola, adéu”.

J: Si alguna vez has necesitado ayuda o cualquier cosa, ¿a quién acudes?

R: Bueno, yo la verdad, aquí en el barrio tengo a mis vecinos que viven en el bloque. Cuando mi mujer quiere salir o necesita [algo], los llama, si los críos necesitan ayuda, unos deberes que no saben hacer. Algunas palabras nos cuesta entender. Pues mi mujer los llama, los críos bajan a su casa y [les ayudan] con los deberes. Buena relación que tenemos con ellos. Pero por la calle solamente saludar, la verdad.

J: Vale. ¿Váis en tiendas de aquí en el barrio? O si salís a pasear o algunas actividades que hacéis por aquí en el barrio.

R: La actividad que hacemos en el barrio es muy poca, porque como las calles son muy estrechas y pequeñas... solo el día de mercado, el sábado, vamos a comprar frutas, verduras, en la plaza. Luego, si tenemos que ir a hacer la compra grande ya vamos al supermercado. Pero para pasear también salimos, en el otro barrio, porque el Barri Antic [lo tenemos] muy cerca. Calles más anchas...

J: Por lo que hace al barrio, ¿crees que es un barrio problemático, con robos y problemas así?

R: Bueno, con este tema yo no entro porque... veo a los jóvenes en la calle y eso también me lo pregunto, por qué están por la calle, y también por la noche. Pero no sé qué es lo que hacen. Molesta por la noche.

J: Y, por ejemplo, ¿tú te has quejado por algún motivo o alguien se ha quejado?

R: No, nadie se queja y no me he quejado. Me molesta de noche, los ruidos que hacen los jóvenes por la calle.

J: ¿Has participado en alguna actividad de por aquí en el barrio o en la ciudad?

R: No, nosotros tenemos una asociación para mostrar la cultura, gambianos, pero no participamos en ninguna actividad en el barrio.

J: Respecto a lo que me has dicho ahora respecto que sí que mostráis vuestra cultura, ¿eso es lo que hacen en El Pati?

R: Sí.

J: Las actividades culturales que hacéis, y actividades festivas de vuestra cultura, ¿la hacéis en vuestra casa o en casa de algún otro familiar o así?

R: No, cada año lo hacemos una vez en El Pati, y si tenemos que hacer alguna otra actividad lo hacemos en el local que tenemos, en el Kursaal de Valls, y hacemos alguna actividad llamativa, para que entre todo el mundo. Solamente vienen a visitarnos.

[BLOC IV - Convivència]

J: ¿Y hay una buena convivencia en el barrio, crees?

R: Yo creo que sí. La convivencia yo creo que bien. El problema en el barrio yo creo que no es la convivencia. Porque la gente del barrio se conoce. El problema es la adaptación de la calle, que está un poco mal. Porque, sí que vivimos como ciudadanos en el pueblo, yo creo que respetamos el horario de salir o la hora de la música, o gritar. Hay muchos que no respetan, por ejemplo lo de recoger el excremento del perro. Gracias al ayuntamiento tenemos buena limpieza.

J: Creo que ya me lo has dicho, pero ¿tienes contacto con población de diversas culturas o de otros países que viven aquí en el barrio?

R: No. Los contactos que tengo con la asociación son con los senegaleses, con los marroquíes, los gitanos... poco, pero no he llegado a conocer más. No conozco más.

J: ¿Te has encontrado en alguna situación en que hayas recibido ayuda de la gente del barrio?

R: No.

J: ¿La gente de aquí del barrio te ha ayudado a sentirte bien aquí y a integrarte? ¿Ha sido por tus amigos, tu familia...?

R: Sí. Mis amigos y mi familia sí que vienen a visitarme cuando estoy en casa. Pero no me ha pasado nada para que la comunidad del barrio me ayudara.

J: ¿Conoces a alguien que sí que haya recibido ayuda o que se ayuden entre ellos? Algún tipo de amistad, que se hagan favores.

R: Sí. Sí, pero no conozco a nadie... Sí que nosotros, los gambianos, nos ayudamos entre nosotros. Pero esto no es el tema del barrio, es entre los gambianos. Si tenemos algunas dificultades nos ayudamos entre nosotros.

J: Y por la ciudad de Valls, ¿qué haces en el tiempo libre? O bien, si has participado tú o tu familia en las fiestas de Valls.

R: Sí, en todas las fiestas de Valls en general, participamos yo, mi mujer, mis hijas, la asociación de gambianos,... todos. Tenemos contacto con la alcaldía, tenemos contacto con los servicios sociales. Claro, la información nos llega a nosotros y participamos.

J: ¿Has recibido ayuda de las asociaciones o del ayuntamiento?

R: Sí, en el ayuntamiento nos ofrecieron para aprender el idioma. El tema, también, para cómo mantenerse y tema documentación.

J: Muy bien. ¿Crees que estos servicios te han ayudado y te han sido útiles?

R: Sí.

J: ¿Echas de menos algún otro servicio? Si añadirías cosas...

R: Creo que [...]. Se puede aprender español aquí en Casa Caritat, hay un lugar para ir a buscar trabajo, también para buscar alimento. Creo que el ayuntamiento, lo que puedan hacer los ciudadanos, ya lo han cumplido. Para mí.

J: ¿Y crees que faltan algunas actividades para que pueda participar todo el mundo?

R: Sí, hay alguna actividad, pero la actividad es muy importante. La muestra de culturas... le falta añadir más, porque el horario es muy justo. Esto sí que se puede hacer más o más participantes. Que también vengan los catalanes que están aquí al pueblo. El día de muestra de culturas también estaría bien que viniesen los catalanes a enseñar el calçot, i eso. Ese día sólo vienen los de Gambia, Senegal, Marruecos, Bolivia, China, Chile,... Pero las asociaciones que están aquí no participan. Vienen a ver las otras culturas. Nosotros no podemos ver lo que hay.

J: Vale, pues, ya están las preguntas, muchas gracias por responder la entrevista.

E8: Fragment entrevista feta el dia 07-09-2020

- Explicació del perfil

Pseudònim: Ali

Noi de 22 anys. Treballa i estudia. Va néixer al Marroc i porta vivint al barri des que tenia 6 anys (el 2003).

J: Entrevistadora (jo)

R: Persona entrevistada

J: Per començar, em podries dir el teu nom, quina edat tens...?

R: Doncs jo em dic XXXX, tinc 22 anys, soc de Valls des que tenia 6 anys, des de finals del 2003... He estudiat un cicle superior, i de cara aquest nou curs començaré la carrera. Mentre estic estudiant, també soc jugador de futbol i, alhora, estic treballant, a Tarragona. Sé que és difícil compaginar-ho tot. Realment, he fet un canvi radical a la meua vida, perquè abans em relacionava amb persones que pràcticament no estudiaven o que no volien millorar personalment ni ajudar a les altres. Amb el temps crec que he anat millorant com a persona.

J: I tu vas néixer a...?

R: Jo vaig néixer al Marroc, soc de la ciutat de Fez.

J: Des que has vingut a Valls, sempre has viscut al Barri Antic?

R: Bé, abans vivíem a la muralla, durant 13 anys. Ara ja portem 5 anys a la casa que estem actualment. Aquell pis va ser molt assequible. Perquè, nosaltres com a components de la família som set germans i el pare i la mare. Clar, érem nou a un pis de tres habitacions. O sigui, no era gaire fàcil. Com a família hem rebut una educació bastant bona i al final ens hem tractat bé, però és molt complicat viure tantes persones a un mateix pis.

J: Llavors... encara continues vivint amb ells?

R: No, actualment tinc les cinc germanes completament casades, i tinc un germà més petit que jo. Jo soc el germà més gran, som cinc germanes i dos germans. Tinc dues germanes a

França, en tinc una aquí a Manresa. Ara estic vivint amb mons pares i el meu germà que té 17 anys.

J: Em pots explicar, fins ara, com ha sigut l'experiència viscuda al barri?

R: Sincerament, crec que a mesura ha passat el temps ha anat canviant. Els dos primers anys van ser normals, recordo que no hi va haver cap problema amb cap persona. Sí que són barris que de cost econòmic són baixos (depèn de quins llocs), però al mateix moment acceptes que passi qualsevol persona i et molesti. En el cas de la meua família estem a un primer pis, [i se sent tot]. Crec que els últims 6, 7, 8 mesos està sent una mica complicat el dia a dia. Han augmentat més els conflictes. A partir de les 11:30 de la nit jo crec que hi ha més feina per part de la policia pel Barri Antic que cap altre barri.

J: I t'hi sents a gust al barri, malgrat tots aquests problemes? O bé preferiries viure en un altre barri de Valls?

R: Si haguessis de triar... triaries la més bona, que seria deixar-ho tot i viure al lloc més tranquil que puguis estar, però s'ha d'acceptar que les circumstàncies o els fets són complicats. Anar a viure al Barri Antic... hi vas perquè et "toca". Per temes econòmics... A algú que ve a viure al barri per primer cop li costaria, pels conflictes que hi ha: gent que no té gaire respecte, amb una formació i educació bastant baixa, drogues, gent que ven... Però vinc d'una ciutat que saps que a uns carrers més enllà d'on vivim hi ha conflictes, sé el que és. Per això les persones que venen aquí venen per millors condicions laborals, per donar millor educació als seus fills, etc. Si no ja no vindrien. Hem viscut al barri perquè ja entenem el que hi ha.

J: Pel que fa al barri, em pots explicar una experiència bona i una de dolenta? Per exemple: passejant pel carrer, estant dins de casa, veïns, soroll, etc.

R: Com a anècdota negativa va ser una nit ... Mon pare es va posar nerviós, perquè dues persones d'origen llatinoamericà es van posar a xerrar amb cerveses a la mà. Però xerrar d'una manera que se sentia, fort. Llavors mon pare va baixar per encarar-s'hi. I com a bona, és que fa un any aproximadament vaig llegir que es donen unes bonificacions per les persones que volen obrir un negoci al barri. També, per altra banda, una cosa que m'agrada és que es conserva el mercat. Això crec que no s'ha de perdre; em sembla molt positiu pel que fa a la ciutat (no personalment).

J: I personalment? Amb els veïns...

R: Sí, trobo que els veïns són persones molt agradables, des del principi. Ells ja porten més temps allà que nosaltres. Vas xerrant-hi.

J: Coneixes o formes part d'alguna associació del barri o de Valls?

R: A mi sempre m'ha agradat que hi hagi associacions o organitzacions, sobretot per aquelles persones que ho necessiten. De petit, quan tenia 13 anys, vaig estar a El Refugi (actualment es troba al Centre Cívic). Es fan activitats i tal, durant certs dies a la setmana, perquè tinguin la mateixa sensació com quan van amb la seva família. Així, en comptes d'estar a fora al carrer fumant o altres coses... Això ha ajudat a conèixer-nos els uns als altres. Per tenir llocs on estar i on jugar...

J: Hi havia diversitat cultural, en aquest espai?

R: Sí. Totalment.

J: Has rebut ajuda? L'entorn t'ha ajudat a sentir-t'hi bé?

R: El voltant tampoc és que t'ajudi molt... Quan ho tens tot és més fàcil...

J: Pel que fa a la gent del barri, coneixes a gent de població autòctona que hi visqui (és a dir, gent que porti tota la vida al barri)? Hi mantens algun tipus de relació? (si hi parles o no)

R: Sí, tinc més relació amb gent, però, que no viu al barri. Potser al barri no les he conegut... Les altres, viuen a altres barris. Però sí que hi tinc contacte.

J: I amb els veïns us ajudeu?

R: Realment no hi ha hagut gaires dies que hi hagi hagut necessitat.